HISNUL-MUSLİM

Kur'an ve Sünnette Müslümanın Sığınağı

حصن المسلم من أذكار الكتاب والسنة

باللغة التركية

DUÂ VE ZİKİRLER

Yazan

Saîd el-Kahtânî

Çeviren

İsmail Yaşa

Tashih

Muhammed Şahin

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

Hamd, Allah'adır. O'na hamdeder, O'ndan yardım ve bağışlanma dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüklerinden Allah'a sığınırız. Allah kimi hidâyete erdirirse, onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa, onu hidâyete erdirecek yoktur. Allah'tan başka hak ilâh olmadığına, O'nun bir olduğuna ve ortağı bulunmadığına şehâdet ederim. Yine, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Allah'ın kulu ve elçisi olduğuna şehâdet ederim. Allah Teâlâ O'na, O'nun âile halkına, ashabına ve kıyâmete kadar onlara güzel bir şekilde uyanlara salât ve selâm eylesin.

Bu, **"Kur'an ve Sünnetten Zikir, Duâ ve Rukye ile Tedâvi"** adlı kitabımdan özetlediğim eserdir. Yolculuklarda taşınması kolay olsun diye zikirler kısmını burada özetledim.

Bu eserde duânın sadece metnini zikrederek özetledim ve tahricin aslında bulunan bir veya iki kaynağı belirtmekle yetindim. (Rivâyet eden) sahâbîyi öğrenmek veya tahrici daha detaylı öğrenmek isteyen kitabın aslına başvurabilir.

Güzel isimleri ve yüce sıfatları ile Allah Teâlâ'dan bu eseri kerîm vechine halis kılmasını, hem hayatımda, hem de ölümümden sonra bu amelle beni faydalandırmasını; bu kitapçığı okuyana, bastırana, dağıtılmasına vesile olana faydalı kılmasını dilerim.

Şüphesiz Allah Subhânehu ve Teâlâ, bunu yapan ve buna gücü yetendir.

Allah Teâlâ, Nebimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e, O'nun âile halkına, ashâbına ve kıyâmete kadar onlara güzel bir şekilde uyanlara salât ve selâm eylesin.

Saîd el-Kahtâni

ZİKRİN FAZİLETİ

Allahu Teâlâ buyurdu ki:

﴿ فَٱذۡكُرُونِيٓ أَذۡكُرۡكُمۡ وَٱشۡكُرُواْ لِي وَلَا تَكۡفُرُونِ ١٥٢ ﴾[سورة البقرة الآية :١٥٢]

"Beni (taatle) anın ki, ben de sizi (mağfiretle) anayım. Bana şükredin, sakın bana nankörlük etmeyin!"[1]

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ ذِكۡرٗا كَثِيرٗا ٤١ ﴾[سورة الأحزاب الآية :٤١]

"Ey îmân edenler! Allah'ı çokça anın."[2]

﴿ وَٱلذَّٰكِرِينَ ٱللَّهَ كَثِيرٗا وَٱلذَّٰكِرَٰتِ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُم مَّغۡفِرَةٗ وَأَجۡرًا عَظِيمٗا ٣٥ ﴾
[سورة الأحزاب من الآية :٣٥]

"... Allah'ı çokça anan erkekler ve çokça anan kadınlar var ya; Allah işte bunlar için bir mağfiret ve büyük bir mükâfat (cennet) hazırlamıştır."[3]

﴿ وَٱذۡكُر رَّبَّكَ فِي نَفۡسِكَ تَضَرُّعٗا وَخِيفَةٗ وَدُونَ ٱلۡجَهۡرِ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ بِٱلۡغُدُوِّ وَٱلۡأٓصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ ٱلۡغَٰفِلِينَ ٢٠٥ ﴾ [سورة الأعراف الآية :٢٠٥]

"İçinden yalvararak ve korkarak, yüksek olmayan bir sesle sabah akşam Rabbini an. Gâfillerden olma!"[4]

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- de bu konuda şöyle buyurmuştur:

((مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذي لاَ يَذْكُرُ رَبَّهُ، مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ.)) [متفق عليه]

"Rabbini zikreden ile Rabbini zikretmeyenin misâli, diri ile ölünün misali gibidir."[1]

---

[1] Bakara Sûresi: 152
[2] Ahzâb Sûresi: 41
[3] Ahzâb Sûresi: 35
[4] A'râf Sûresi: 205

((أَلاَ أُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ وَأَرْفَعِهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى. قَالَ: ذِكْرُ اللهِ تَعَالَى.))

[رواه الترمذي وابن ماجه]

"Amellerinizin en hayırlısını,Melîkiniz (Allah Teâlâ) katında (sevap olarak) en geçerlisini,dereceleriniz içerisinde en yükseğini, altın ve gümüşü Allah yolunda harcamanızdan daha hayırlısını, düşmanınızla karşılaşıp onların boyunlarını vurmanızdan, onların da sizin boyunlarınızı vurmasından daha hayırlısını size bildireyim mi?

Sahâbe:

-Evet, (bize haber ver) dediler.

Buyurdu ki:

-Allah'ı zikretmektir."[2]

((يَقُولُ اللّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلإٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلإٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ بِشِبْرٍ تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً.)) [متفق عليه]

"Allah Teâlâ buyurdu ki:

-Ben kulumun hakkımdaki zannındayımdır (yani beni hayırla anarsa, ben de onu hayırla anarım, beni şerle anarsa ben de onu şerle anarım). Beni zikrettikçe (ben korumam, yardımım ve başarıya ulaştırmamla) onunlayım. O, Beni gönlünde anarsa, ben de onu kendi nefsimde anarım. O, Beni bir

---

[1] Buhârî,Bkz.Fethu'l-Bârî,11/203.Müslim,"İçerisinde Allah'ın zikredilen ev ile içerisinde Allah'ın zikredilmeyen evin benzeri, ölü ile diri gibidir" lafzıyla rivayet eder, 1/539.

[2] Tirmizi, 5/459. İbn-i Mace, 2/1245. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce, 2/316. Sahih-i Tirmizî, 3/139.

toplulukta anarsa, ben de onu onlardan daha hayırlı bir toplulukta (meleklerin yanında) anarım. Bana bir karış (itaatle) yaklaşırsa, ben ona on arşın yaklaşırım (onun itaatine on sevapla karşılık veririm).Bana bir arşın yaklaşırsa, ben ona bir kulaç yaklaşırım. Kulum bana yürüyerek gelirse, ben ona koşarak gelirim."[1]

Abdullah b. Busr -Allah ondan râzı olsun- şöyle rivâyet etmiştir:

((أَنَّ رَجُلاً قَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ ! إِنَّ شَرَائِعَ الْإِسْلاَمِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ، فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّثُ بِهِ. قَالَ: لاَ يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللهِ .)) [رواه الترمذي]

"Bir adam Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gelerek:

-Ey Allah'ın elçisi! İslâm'ın emirleri bana çok gelmeye başladı. Bana bir şeyi haber ver ki ona sımsıkı sarılayım, dedi.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

-Dilin, Allah'ı devamlı anmakla ıslak kalsın."[2]

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لاَ أَقُولُ ﴿الٓمٓ﴾ حَرْفٌ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلاَمٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ.)) [رواه الترمذي]

"Kim Allah'ın kitabından bir harf okursa, ona bununla bir hasene vardır ve her hasene on misli ile karşılık görür. Elif, lâm, mîm bir harftir demiyorum.Fakat elif bir harf, lâm bir harf ve mîm bir harftir."[3]

Ukbe b. Âmir -Allah ondan râzı olsun- şöyle rivâyet eder:

---

[1] Buhârî, 8/171. Müslim, 4/2061. Lafız, Buhârî'ye âittir.

[2] Tirmizî, 5/458, İbn-i Mâce, 2/1246. Bkz. Sahih-i Tirmizî, 3/139, Sahih-i İbn-i Mâce, 2/317.

[3] Tirmizî, 5/175, Bkz.Sahih-i Tirmizî, 3/9, Sahih-i Camii's-Sağir, 5/340.

((خَرَجَ رَسُولُ اللهِ صَلَّىٱللَّهُعَلَيۡهِوَسَلَّمَ وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ، فَقَالَ: أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِيَ مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِثْمٍ وَلاَ قَطْعِ رَحِمٍ؟ فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللهِ نُحِبُّ ذَلِكَ. قَالَ: أَفَلاَ يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمُ أَوْ يَقْرَأُ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلاَثٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلاَثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الْإِبِلِ.)) [رواه مسلم]

"Biz Suffe'de iken Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- çıkageldi ve şöyle dedi:

-Sizden kim, her gün sabah Buthan'a veya Akik'e[1] gitmeyi, oradan günaha girmeden ve akrabalık bağını kesmeden hörgüçlü iki büyük dişi deve ile dönmeyi ister?

Biz: Ey Allah'ın elçisi! Tabii ki bunu isteriz' dedik.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

-Sizden biriniz erkenden mescide gidip Allah -azze ve celle-'nin kitabından iki âyet öğrenir veya okumaz mı? Bu, onun için iki deveden daha hayırlıdır. Üç âyet, üç deveden, dört âyet, dört deveden daha hayırlıdır. Öğrenilen veya okunan âyetler, sayısınca hörgüçlü büyük dişi develerden daha hayırlıdır."[2]

Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((مَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللهَ فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللهِ تِرَةٌ، وَمَنِ اضْطَجَعَ مَضْجَعًا لاَ يَذْكُرُ اللهَ فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللهِ تِرَةٌ.)) [رواه أبو داود وغيره]

"Kim bir yerde oturur da orada Allah'ın adını anmazsa, Allah tarafından (bu kusurundan dolayı kıyâmet günü) bir pişmanlığa (noksanlığa) uğratılır. Kim

[1] Buthan ve Akik, Medine çevresinde bulunan iki vâdinin adıdır.

[2] Müslim, 1/553.

de bir yatağa uzanır, orada Allah'ın adını anmazsa, Allah tarafından (bu kusurundan dolayı kıyâmet günü) bir pişmanlığa (noksanlığa) uğratılır."[1]

Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللهَ فِيهِ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلاَّ كَانَ عَلَيْهِمْ تِرَةً، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ، وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ.)) [رواه الترمذي]

"Bir mecliste oturup da orada Allah'ın adını anmayan ve nebilerine salât getirmeyen bir topluluk, mutlaka Allah tarafından (bu kusurlarından dolayı kıyâmet günü) pişmanlı-ğa (noksanlığa) uğratılır. Allah dilerse onlara azap eder, dilerse (lütuf ve ihsanıyla) onları bağışlar."[2]

Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لاَ يَذْكُرُونَ اللهَ فِيهِ إِلاَّ قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةِ حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةً.)) [رواه أبو داود وأحمد]

"Oturdukları mecliste Allah'ın adını anmadan kalkan bir topluluk, eşek leşi üzerinden kalkmış gibidirler ve bu meclis, (kıyâmet günü) onlar için bir pişmanlık olacaktır."[3]

UYKUDAN UYANINCA YAPILAN DUÂLAR:

((اَلْحَمْدُ لِلهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ.))

1. (4/1) "Bizi öldürdükten (uykudan) sonra dirilten Allah'a hamd olsun. Dönüş (Kıyâmet günü yeniden diriliş), yalnızca O'nadır."[4]

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،

---

[1] Ebu Dâvud, 4/264 ve başkası. Bkz. Sahihu'l-Câmi', 5/342.

[2] Tirmizî. Bkz. Sahih-i Tirmizî, 3/140.

[3] Ebu Dâvud; 4/264, Ahmed, 2/389. Bkz. Sahihu'l-Câmi', 5/176.

[4] Buhârî, Bkz. Fethu'l-Bârî, 11/113, Müslim, 4/2083.

سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ، وَلاَحَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي.))

2. (4/2) "Allah'tan başka hak ilah yoktur. O birdir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur ve Hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir. Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Hamd Allah'adır. Allah'tan başka hak ilah yoktur ve Allah en büyüktür. Güç ve kuvvet, ancak yüce ve büyük olan Allah'a âittir. Rabbim! Bana mağfiret eyle (günahlarımı ört)!"[1]

((اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي، وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ.))

3- (4/3) "Bedenime âfiyet veren, ruhumu bana geri veren ve bana kendisini zikretme fırsatı veren Allah'a hamd olsun."[2]

4- (4/4)

﴿ إِنَّ فِي خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ لَأَيَٰتٍ لِّأُوْلِي ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿١٩٠﴾ ٱلَّذِينَ يَذْكُرُونَ ٱللَّهَ قِيَٰمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَٰطِلًا سُبْحَٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَآ إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ ٱلنَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُۥ ۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَّبَّنَآ إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَٰنِ أَنْ ءَامِنُوا۟ بِرَبِّكُمْ فَـَٔامَنَّا ۚ رَبَّنَا فَٱغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ ٱلْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ ٱلْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾ فَٱسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَآ أُضِيعُ عَمَلَ عَٰمِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ ۖ بَعْضُكُم مِّنۢ بَعْضٍ ۖ فَٱلَّذِينَ هَاجَرُوا۟ وَأُخْرِجُوا۟ مِن دِيَٰرِهِمْ وَأُوذُوا۟ فِي سَبِيلِي وَقَٰتَلُوا۟ وَقُتِلُوا۟ لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ

[1] "Kim bunu derse bağışlanır, duâ ederse, duâsı kabul olunur. Eğer kalkıp abdest alır, sonra da namaz kılarsa, namazı kabul olunur." Buhârî, Bkz. Fethu'l-Bârî, 3/39 ve başkası. Lafız, İbn-i Mâce'ye âittir. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce, 2/335.

[2] Tirmizî, 5/473. Bkz. Sahih-i Tirmizî, 3/144.

وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ثَوَابًا مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسْنُ ٱلثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى ٱلْبِلَٰدِ ﴿١٩٦﴾ مَتَٰعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ ۗ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ لَمَن يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَٰشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱصْبِرُوا۟ وَصَابِرُوا۟ وَرَابِطُوا۟ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾ ﴾ [سورة آل عمران :١٩٠- ٢٠٠]

"Şüphesiz ki göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelmesinde akıl sahipleri için deliller vardır.Onlar ayaktayken, otururken ve yan yatarken Allah'ı zikrederler; göklerin ve yerin yaratılışını düşünürler: Rabbimiz!Sen bunları boşuna yaratmadın, Sen (noksan sıfatlardan) münezzehsin.Bizi ateşin azabından koru, derler. Rabbimiz! Sen kimi ateşe sokarsan, onu şüphesiz zelil etmiş olursun, zâlimlerin hiç yardımcıları yoktur. Rabbimiz! Biz, Rabbinize îmân edin, diye çağıran bir dâvetçi işittik de îmân ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve canımızı iyilerle birlikte al. Rabbimiz! Elçilerine vadettiklerini bize ver, kıyâmet günü bizi zelil etme.Şüphesiz sen, sözünden asla dönmezsin.Nitekim Rableri onlara (duâlarını kabul ederek şöyle) cevap verdi: Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden hiçbir çalışanın amelini boşa çıkarmam. (Zira kadın ve erkek olarak siz), birbirinizden (olma) siniz. Hicret edenlerin, ülkelerinden sürülüp çıkarılanların, benim yolumda eziyet çekenlerin, savaşanların ve (savaşta şehîd olarak) öldürülenlerin, Allah katından (yaptıklarının) sevabı olarak, kusurlarını mutlaka örteceğim ve onları,(ağaçlarının) altından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. Mükâfatın en güzeli Allah katındadır. İnkâr edenlerin diyar diyar gezip refah içinde dolaşması, seni aldatmasın; az bir faydalanmadan sonra onların varacakları yer cehennemdir.O ne kötü duraktır!Fakat Rablerinden sakınanlara, Allah katından konukluklar bulunan,içlerinden ırmaklar akan, içinde devamlı kalacakları cennetler vardır.Allah katındaki şeyler, iyi olanlar için daha

hayırlıdır.Kitap ehlinden Allah'a huşu duyarak inanıp Allah'ın âyetlerini az bir değere değişmeyenler vardır.İşte onların ecirleri Rablerinin katındadır. Şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir. Ey îmân edenler! Sabredin, (düşman karşısında) sebat gösterin ve cihada hazırlıklı bulunun, Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz."[1]

ELBİSE GİYERKEN YAPILAN DUÂ:

((اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا (الثَّوْبَ) وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلاَقُوَّةٍ.))

5- "Bana bu (elbiseyi) giydiren ve tarafımdan hiçbir güç ve kuvvet harcamaksızın beni onunla rızıklandıran Allah'a hamd olsun."[2]

YENİ ELBİSE GİYERKEN YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ.))

6- "Allahım! Hamd sanadır.Bunu bana sen giydirdin. Onun ve yapılış gâyesinin hayırlı olmasını senden dilerim. Onun ve yapılış gâyesinin şerrinden de sana sığınırım."[3]

YENİ ELBİSE GİYEN KİMSE İÇİN YAPILAN DUÂ:

((تُبْلِي وَيُخْلِفُ اللهُ تَعَالَى.))

7- (2/1) "Onu (üzerinde) eskitesin ve Allah Teâlâ ondan daha hayırlısını sana versin."[4]

((اِلْبِسْ جَدِيداً، وَعِشْ حَمِيداً، وَمُتْ شَهِيداً.))

---

[1] Âl-i İmrân Sûresi:190-200. Buhârî,Bkz. Fethu'l-Bârî, 8/237, Müslim, 1/530.

[2] Nesâi dışındaki sünen sahipleri rivâyet etmiştir.Bkz.İrvâu'l-Ğalîl,7/47.

[3] Ebu Dâvud,Tirmizî ve Beğavî.Bkz.Elbâni, Muhtasaru Şemâili't-Tirmizî, s.47.

[4] Ebu Dâvud, 4/41. Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud, 2/760

8- (2/2) "Yeni elbise giyesin, hamd ederek yaşayasın ve şehit olarak ölesin!"[1]

ELBİSE ÇIKARIRKEN YAPILAN DUÂ:

((بِسْمِ اللهِ.))

9- "Allah'ın adıyla (çıkarırım)."[2]

TUVALETE GİRMEDEN ÖNCE YAPILAN DUÂ:

(([بِسْمِ اللهِ] اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبُثِ وَالْخَبَائِثِ.))

10- "[Allah'ın adıyla] Allahım! Erkek ve dişi şeytanlardan sana sığınırım."[3]

TUVALETTEN ÇIKTIKTAN SONRA YAPILAN DUÂ:

((غُفْرَانَـكَ.))

11- "(Allahım!) Senden beni bağışlamanı dilerim."[4]

ABDESTTEN ÖNCE YAPILAN DUÂ:

((بِسْمِ اللهِ.))

12- "Allah'ın adıyla (abdeste başlarım)."[5]

ABDESTTEN SONRA YAPILAN DUÂ:

((أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.))

---

[1] İbn-i Mâce, 2/1178, Beğavî, 12/41. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce, 2/275.

[2] Tirmizî, 2/505 ve başkası.Bkz. İrvâu'l-Ğalîl, hadis: 49, Sahihü'l-Câmi', 3/203.

[3] Buhâri (1/45); Müslim (1/283). [Bismillah/Allah'ın adıyla] ziyadesini ise Said b. Mansur tahric etmiştir. Bkz. Fethü'l-Bâri (1/244).

[4] Nesâi'den başka diğer sünen sahipleri tahric etmiştir. Nesâi ise Amelül-Yevmi vel-Leyle'de tahric etmiştir.Bkz. Zâdü'l-Meâd (2/387).

[5] Ebu Dâvud, İbn-i Mâce, Ahmed; Bkz. İrvâu'l-Ğalîl (1/122).

13- (3/1) "Allah'tan başka hak ilâh olmadığına, O'nun bir olduğuna ve ortağının bulunmadığına şehâdet ederim. Yine Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in O'nun kulu ve elçisi olduğuna şehâdet ederim."[1]

((اَللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ.))

14- (3/2) "Allahım! Beni çokça tevbe edenlerden kıl ve beni (günah ve pisliklerden) temizlenenlerden kıl."[2]

((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.))

15- (3/3) "Allahım! Sana hamd ederek seni tüm noksan sıfatlardan tenzih ederim. Senden başka hak ilah olmadığına şehâdet ederim.Senden bağışlanma diler ve sana tevbe ederim."[3]

EVDEN ÇIKARKEN YAPILAN DUÂ:

((بِسْمِ اللهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ.))

16- (2/1) "Allah'ın adıyla (çıkarım). Allah'a tevekkül ettim. Güç ve kuvvet, ancak Allah'ındır."[4]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ، أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أُزَلَّ، أَوْ أَظْلِمَ، أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ.))

17- (2/2) "Allahım! (Hidâyetten) sapmaktan veya (başkası tarafından) saptırılmaktan,hata etmekten veya (başkası tarafından) hataya düşürülmekten, zulmetmekten veya (başkası tarafından) zulme uğramaktan, câhiller gibi

---

[1] Müslim (1/209)

[2] Tirmizi (1/78). Bkz. Sahih-i Süneni Tirmizi (1/18).

[3] Nesâî,Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle(s.173).Bkz.İrvâu'l-Ğalîl(1/135- 2/94).

[4] Ebu Dâvud (4/325), Tirmizi (5/490), Bkz. Sahih-i Süneni Tirmizi (3/151).

hareket etmekten veya (başkasının bana) câhillere davrandığı gibi davranma-sından sana sığınırım."[1]

EVE GİRERKEN YAPILAN DUÂ:

((بِسْمِ اللهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا.))

18- "Allah'ın adıyla girdik, Allah'ın adıyla çıktık ve sadece Rabbimiz olan Allah'a tevekkül ettik.Sonra âilesine selâm versin."[2]

CÂMİYE GİDERKEN YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُوراً، وَفِي لِسَانِي نُوراً، وَفِي سَمْعِي نُوراً،وَفِي بَصَرِي نُوراً، وَمِنْ فَوْقِي نُوراً، وَمِنْ تَحْتِي نُوراً، وَعَنْ يَمِينِي نُوراً، وَعَنْ شِمَالِي نُوراً، وَمِنْ أَمَامِي نُوراً، وَمِنْ خَلْفِي نُوراً، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُوراً، وَأَعْظِمْ لِي نُوراً، وَعَظِّمْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْنِي نُوراً، اَللَّهُمَّ أَعْطِنِي نُوراً، وَاجْعَلْ فِي عَصَبِي نُوراً، وَفِي لَحْمِي نُوراً، وَفِي دَمِي نُوراً، وَفِي شَعْرِي نُوراً، وَفِي بَشَرِي نُوراً. اَللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُوراً فِي قَبْرِي وَنُوراً فِي عِظَامِي، وَزِدْنِي نُوراً، وَزِدْنِي نُوراً، وَزِدْنِي نُورًا، وَهَبْ لِي نُوراً عَلَى نُورٍ.))

19- "Allahım! Kalbimde bir nûr ve dilimde bir nûr kıl. Kulağımda bir nûr ve gözümde bir nûr kıl. Üstümde bir nûr ve altımda bir nûr kıl. Sağımda bir nûr ve solumda bir nûr kıl. Önümde bir nûr ve arkamda bir nûr kıl. Nefsimde bir nûr kıl. Benim için büyük bir nûr ve yüce bir nûr kıl. Bana bir nûr kıl. Beni bir nûr kıl. Allahım! Bana bir nûr ver. Sinirlerimde bir nûr, etimde bir nûr ve kanımda bir nûr kıl. Saçımda bir nûr ve tenimde bir nûr kıl.[3] [Allahım! Kabrimde benim için bir

---

[1] Sünen sahipleri; Bkz. Sahih-i Süneni Tirmizi (3/152), Sahih-i İbn-i Mâce (2/336).

[2] Ebu Dâvud (4/325) tahric etti. Allâme Abdulaziz b. Baz, (Tuhfetü'l-Ahyar s.28) isnadının hasen olduğunu söyler. Bir diğer sahih hadis de şöyledir; "Kişi evine girerken ve yemek yerken Allah'ı zikrettiğinde şeytan (ashabına) "Size burada ne geceleyecek yer, ne de akşam yemeği var,der" Müslim, (h.2018).

[3] Bu hasletlerin hepsi için Buhârî (11/116; h.6316) ve Müslim (1/526, 529, 530; h 763).

nûr, kemiklerimde bir nûr kıl][1] [Nûrumu artır, nûrumu artır, nûrumu artır][2] [Bana nûr üstüne nûr bağışla]."[3]

CÂMİYE GİRERKEN YAPILAN DUÂ:

((أَعُوذُ بِاللهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الـرَّجِيم [بِسْمِ اللهِ وَالصَّلاَةُ] [وَالسَّلاَمُ عَلَى رَسُولِ اللهِ] اَللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ.))

20- "Allah'ın rahmetinden kovulmuş şeytandan, Yüce Allah'a, O'nun kerîm vechine ve ezelî hükümranlığına sığınırım[4] [Allah'ın adıyla, salât][5] [ve selâm Rasûlullah'ın üzerine olsun][6] Allahım! Bana rahmetinin kapılarını aç."[7]

CÂMİDEN ÇIKARKEN YAPILAN DUÂ:

((بِسْمِ اللهِ وَالصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَى رَسُـولِ اللهِ، اَللَّهُـمَّ إِنِّي أَسْـأَلُكَ مِـنْ فَضْـلِكَ، اَللَّهُمَّ اعْصِمْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.))

21- "Allah'ın adıyla (çıkarım). Salât ve selâm, Rasûlullah'ın üzerine olsun. Allahım! Senin lütfundan isterim. Allahım! Rahmetinden kovulmuş şeytandan beni koru."[8]

---

[1] Tirmizi h. 3419 (5/483).

[2] Buhâri, Edebü'l-Müfred (s.258; h.695). Elbâni "hadis sahihtir" der, Bkz. Sahihu Edebi'l-Müfred (h.536).

[3] İbn-i Hacer Fethu'l-Bâri ve Kitabu'd-Duâ'da İbn-i Ebî Âsım'a isnaden. Bkz. Fethu'l-Bâri (11/118): "Çeşitli rivâyetlerde yirmi beş haslet toplandı" demiştir.

[4] Ebu Dâvud, Bkz. Sahihü'l-Câmi' (h.4591).

[5] İbn-i es-Sünnî (h.88); Elbâni "hadis hasendir" der.

[6] Ebu Dâvud (1/126). Bkz. Sahihu'l Cami (1/528)

[7] Müslim (1/126).İbn-i Mâce'nin Sünen'inde Fâtıma-radıyallahu anhâ-'nın hadisin-den:"Allah'ım günahlarımı bağışla ve bana rahmetinin kapılarını aç" Elbâni, Şevâhidi dolayısıyla sahih olduğunu söyler.Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (1/128, 129).

[8] Bkz. (20) rakamlı hadis rivayetlerinin tahrici.[Allahım! Beni kovulmuş şeytandan koru] ziyadesi İbn-i Mâce'de. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (1/129).

EZÂN İLE İLGİLİ DUÂ VE ZİKİRLER:

22- (5/1) Müezzinin dediği gibi der, ancak müezzin; "Hayye ale's-Salâh" ve "Hayye ale'l-Felâh" dediğinde;

((لاَ حَوْلَ وَلاَقُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ.))

"Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billah" (Güç ve kuvvet ancak Allah'ındır), der.[1]

"Şehâdeteyn'den sonra şöyle söyler."[2]

((وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللهِ رَباًّ، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً.))

23- (5/2) "Ben de Allah'tan başka hak ilâh olmadığına, O'nun bir olduğuna ve ortağının bulunmadığına şehâdet ederim. Yine Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Allah'ın kulu ve elçisi olduğuna şehâdet ederim. Rab olarak Allah'ı, Rasûl olarak Muhammed'i ve din olarak İslam'ı seçtim (râzı oldum)."[3]

24- (5/3) Müezzinin (ezân) sözlerini tekrarlamayı bitirdikten sonra Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salât (ve selâm) eder."[4]

((اَللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلاَةِ القَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّداً الوَسِيلَةَ وَالفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ [إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ.]))

25- (5/4) "Bu eksiksiz dâvetin (tevhîd dâvetinin) ve devamlı kılınan namazın Rabbi olan Allahım! Muhammed'e vesile ve fazileti ihsan eyle. Ve

[1] Buhâri (1/152); Müslim (1/288).
[2] Müslim (1/290).
[3] İbn-i Huzeyme, es-Sahih (1/220).
[4] Müslim (1/288).

O'nu vâdettiğin Makam-ı Mahmud'a eriştir. [Şüphesiz sen, vaadinden asla dönmezsin]."[1]

26- (5/5) Ezan ve kâmet arasında kendisi için duâ eder. Çünkü ezan ile kâmet arasındaki vakitte duâ reddedilmez.[2]

(TEKBİRDEN SONRA OKUNAN) İFTİTAH DUÂSI:

((اَللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اَللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اَللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ.))

27- (6/1) "Allahım! Doğu ve batının arasını uzaklaştırdığın gibi, beni de günahlarımdan uzaklaştır. Allahım! Beyaz elbisenin kirden temizlendiği gibi, beni de günahlarımdan temizle. Allahım! Beni günahlarımdan kar, su ve dolu ile arındır (temizle)."[3]

((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ.))

28- (6/2) "Allahım! Sana hamd ederek seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. İsmin mübârek ve azametin yücedir. Senden başka hak ilah yoktur."[4]

((وَجَّهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ حَنِيفاً وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلاَتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ

---

[1] Buhâri (1/152);Tırnak içindeki kısım Beyhaki'den (1/410) Abdulaziz b. Baz,(Tuhfetu'l-Ahyar s.38) bu ziyadenin geldiği isnadın hasen olduğunu söyler. Elbânî rahimehullah bu ziyadenin şâz olduğunu belirtmiştir. Bkz. el-İrvâ (243)

[2] Tirmizi, Ebu Dâvud, Ahmed; Bkz. İrvâu'l-Ğalîl (1/262).

[3] Buhâri (1/181); Müslim (1/419).

[4] Sünen sahipleri.Bkz.Sahih-i Tirmizi (1/77);Sahih-i İbn-i Mâce (1/135)

الْمَسْلِمِينَ. اَللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ. أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَأغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعاً إِنَّهُ لاَيَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ. وَاهْدِنِي لأَحْسَنِ الْأَخْلاَقِ لاَ يَهْدِي لأَحْسَنِهَا إَلاَّ أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لاَيَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلاَّ أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.))

29- (6/3) "Yüzümü, hakka yönelerek, gökleri ve yeri yaratana çevirdim ve ben, O'na ortak koşanlardan değilim. Benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm, Âlemlerin Rabbi Allah içindir. O'nun ortağı yoktur. Ben bununla emrolundum ve ben müslümanlardanım. Allahım! Melik sensin, senden başka hak ilah yoktur. Sen benim Rabbimsin ve ben de senin kulunum. Nefsime zulmettim. Günahımı itiraf ettim. Bundan dolayı bütün günahlarımı bağışla. Zirâ günahları ancak sen bağışlarsın. Beni, ahlâkın en güzeline erdir. Onun en güzeline ancak sen erdirirsin. Ahlâkın kötüsünden de beni uzaklaştır. Zirâ kötüsünden ancak sen uzaklaştırırsın. Buyur, Allahım buyur! Hayrın hepsi, senin iki elindedir. Şer, sana nisbet edilemez. Sana sığınır ve sana dönerim. Sen, mübârek ve yücesin. Senden bağışlanma diler ve sana tevbe ederim."[1]

((اَللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ. اِهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.))

30- (6/4) "Cebrâil, Mikâil ve İsrâfil'in Rabbi, göklerin ve yerin yaratanı, gizli ve âşikârı bilen Allahım! Ayrılığa düştükleri şeylerde kullarının arasında sen hüküm verirsin. İhtilafa düşüldüğünde beni izninle hakka ilet.Şüphesiz ki sen, dilediğini dosdoğru yola iletirsin."[2]

---

[1] Müslim, (1/534).
[2] Müslim, (1/534).

((اَللّٰهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، اَللّٰهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، اَللّٰهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَسُبْحَانَ اللهِ بُكْرَةً وَأَصِيلاً -ثلاثاً- أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ مِنْ نَفْخِهِ، وَ نَفْثِهِ، وَ هَمْزِهِ.))

31- (6/5) "Allah en büyüktür. Allah en büyüktür. Allah en büyüktür. Allah'a çokça hamd olsun. Allah'a çokça hamd olsun. Allah'a çokça hamd olsun. Sabah ve akşam, Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim."

Üç kere: "Şeytan'dan; onun küfre götüren kibrinden, sihrinden ve vesvesesinden Allah'a sığınırım."[1]

((اَللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الحَمْدُ] [أَنْتَ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ] [وَلَكَ الحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ صَلَّىٰٱللَّهُعَلَيْهِوَسَلَّمَ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اَللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ. فَاغْفِرْ لِي مَاقَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَنْتَ إِلَهِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ.))

32- (6/6) "Allahım! Hamd sanadır.[2] Sen, göklerin, yerin ve onlarda bulunanların nûrusun. Hamd sanadır. Sen, göklerin, yerin ve onlarda bulunanların efendisisin. [Hamd sanadır. Sen göklerin, yerin ve onlarda bulunanların Rabbisin] [Hamd sanadır. Göklerin yerin ve onlarda bulunanların mülkü sana aittir.] [Hamd sanadır. Sen, göklerin ve yerin hükümdârısın] [Hamd

---

[1] Ebu Dâvud (1/203);İbn-i Mâce (1/265); Ahmed (4/85).Müslim, İbn-i Ömer -radıyallahu anhumâ-'dan benzerini tahric etmiştir, onda bir de kıssa zikredilir (1/420).

[2] Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- gece teheccüde kalktığında bu duâyı okurdu.

sanadır] [Sen Hak'sın, vaadin de haktır. Sözün hak ve sana dönüş de haktır. Cennet ve Cehennem hak, nebiler haktır. Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-(in nübüvvet ve risâleti) haktır, kıyâmet haktır.] [Allahım! Sana teslim oldum; sana tevekkül ettim, sana îmân ettim ve sana döndüm. Bana verdiğin hüccetle düşmanını düşman edindim. Seni aramızda hakem kılıp hükmüne başvurdum. Gizli ve âşikâr, yaptığım ve yapacağım günahlarımı bağışla] [Öne geçiren ve geriye bırakan sensin. Senden başka hak ilah yoktur] [Sen, benim ilâhımsın. Senden başka hak ilah yoktur.][1]

RÜKÛDA YAPILAN DUÂ:

((سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ.))

33- (5/1) Üç kere: "Çok yüce Rabbimi tüm noksanlıklardan tenzih ederim."[2]

((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي.))

34-(5/2) "Rabbimiz olan Allahım!Sana hamd ederek,seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Allahım! Beni bağışla."[3]

((سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ.))

35- (5/3) "Rükû ve secdem, tüm noksanlıklardan, ortak edinmekten, ulûhiyete ve yaratana lâyık olmayan şeylerden uzak ve temiz olan, meleklerin ve Rûh'un (Cebrâil'in) Rabbi (Allah) içindir."[4]

((اَللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي وَبَصَرِي وَمُخِّي وَعَظْمِـي وَعَصَبِي، وَ مَا اسْتَقَلَّ بِهِ قَدَمِي.))

---

[1] Buhâri, Bkz.Fethu'l-Bâri (3/3 - 11/116 - 13/371,423,465); Müslim, özetle benzerini rivayet etmiştir (1/532).

[2] Sünen sahipleri ve Ahmed. Bkz. Sahih-i Tirmizi (1/83).

[3] Buhâri (1/99); Müslim (1/350).

[4] Müslim (1/353); Ebu Dâvud (1/230).

36- (5/4) "Allahım! Sadece sana rükû ettim. Sana îmân ettim ve sana teslim oldum.Kulağım,gözüm, beynim, kemiğim, sinirim ve ayağımın taşıdığı (bedenim) sana boyun eğdi."[1]

((سُبْحَـانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ.))

37- (5/5) "Kudret, hükümranlık, büyüklük ve yücelik sahibini tüm noksanlıklardan tenzih ederim."[2]

RÜKÛDAN DOĞRULURKEN YAPILAN DUÂ:

((سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ.))

38- (3/1) "Allah, kendisine hamd edenin hamdini işitip kabul etti."[3]

((رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ.))

39- (3/2) "Rabbimiz! Riyâdan uzak ve bereketi kesilmeyen çokça hamd, yalnızca sanadır."[4]

((مِلْءَ السَّمَاوَاتِ وَمِلْءَ الأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ. وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ. اَللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَـعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ.))

40- (3/3) "Gökler dolusu, yerle gökler arasındaki mesafe dolusunca ve bundan sonra dilediğin şeyler dolusunca (hamd yalnızca sanadır) ey övgü ve şeref sahibi! Bir kulun -ki hepimiz senin kulunuz- söylediği şu söze en lâyık olan sensin: Allahım! Senin verdiğine engel olacak, senin engel olduğunu da

---

[1] Müslim (1/534); İbn-i Mâce dışında diğer sünen sahipleri (Tirmizi, Ebu Dâvud, Nesâi) tahriç etmiştir.

[2] Ebu Dâvud (1/230); Nesâi; Ahmed. İsnâdı ise hasendir.

[3] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (2/282).

[4] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (2/284).

verecek hiç kimse yoktur. Makam sahibinin sahip olduğu şeyler, senin yanında kendisine hiçbir fayda vermez."[1]

SECDEDE YAPILAN DUÂ:

((سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى.))

41- (7/1) Üç kere: "En Yüce Rabbimi tüm noksanlıklardan tenzih ederim."[2]

((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي.))

42- (7/2) "Rabbimiz olan Allahım! Sana hamd ederek seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Allahım! Beni bağışla."[3]

((سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ))

43- (7/3) "Rükû ve secdem, tüm noksanlıklardan, ortak edinmekten, ulûhiyete ve yaratana lâyık olmayan şeylerden uzak ve temiz olan, meleklerin ve Rûh'un (Cebrâil'in) Rabbi (Allah) içindir."[4]

((اَللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ، وَ لَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَ صَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ.))

44- (7/4) "Allahım! Yalnızca sana secde ettim, sana îmân ettim ve sana teslim oldum. Yüzüm; kendisini yaratan ve ona şekil veren, onda göz ve kulak açan (Allah)a secde etti. Takdir eden ve şekil verenlerin en güzeli olan Allah'ın bereketi pek çoktur."[5]

((سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ.))

---

[1] Müslim, (1/346).

[2] Sünen sahipleri ve Ahmed tahric etmiştir. Bkz. Sahih-i Tirmizi (1/83).

[3] Buhârî (1/99);Müslim (1/350).Buhârî ,Müslim.Tahrici geçti (Bkz.34).

[4] Müslim (1/353); Ebu Dâvud (1/230).

[5] Müslim (1/534) ve diğerleri.

45- (7/5) "Kudret, hükümranlık, büyüklük ve yücelik sahibini tüm noksanlıklardan tenzih ederim."[1]

((اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّهُ وَجِلَّهُ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَعَلانِيَتَهُ وَسِرَّهُ.))

46- (7/6) "Allahım! Günahlarımın hepsini; azını ve çoğunu, ilkini ve sonunu, âşikarını ve gizlisini bağışla."[2]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ.))

47- (7/7) "Allahım! Gazabından rızana, cezalandırmandan affına; senden yine sana sığınırım. Sana olan övgüleri sayamam. Sen, kendini övdüğün gibisin."[3]

İKİ SECDE ARASINDAKİ OTURUŞTA YAPILAN DUÂ:

((رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي.))

48- (2/1) "Rabbim! Beni bağışla. Rabbim! Beni bağışla."[4]

((اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي وَ ارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي.))

49- (2/2) "Allahım! Beni bağışla, bana merhamet et, beni doğru yola ilet, beni ıslah eyle, bana âfiyet ver, bana rızık ver ve beni yücelt."[5]

---

[1] Ebu Dâvud (1/230); Nesâi; Ahmed. İsnâdı ise hasendir.

[2] Müslim (1/350).

[3] Müslim (1/532).

[4] Ebu Dâvud (1/231). Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (1/148).

[5] Nesâi dışında diğer sünen sahipleri tahric etmiştir.Bkz.Sahih-i Tirmizi, Sahih-i İbn-i Mâce (1/148).

TİLÂVET SECDESİNDE YAPILAN DUÂ:

((سَجَدَ وَجْهِيَ لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، ﴿ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ أَحْسَنُ ٱلْخَٰلِقِينَ ﴾

50- (2/1) "Yüzüm; gücü ve kuvveti ile kendisini yaratan, ona şekil veren, onda göz ve kulak açan (Allah)a secde etti. Takdir eden ve şekil verenlerin en güzeli olan Allah'ın bereketi pek çoktur."[1]

((اَللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْراً، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وِزْراً، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْراً، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَ مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ.))

51- (2/2) "Allahım! Bu secdeyle katında benim için bir ecir yaz ve onun vesilesiyle benden bir günahı sil. Bunu benim için katında muhafaza eyle ve kulun Dâvud'dan kabul ettiğin gibi, benden de bunu kabul et."[2]

TEŞEHHÜDDE (TAHIYYATTA) YAPILAN DUÂ:

((اَلتَّحِيَّاتُ لِلهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ. أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.))

52- "Bütün tâzimler, ibâdetler ve güzel sözler ancak Allah içindir. Ey nebi! Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun. Selâm, bizim ve Allah'ın salih kullarının üzerine olsun.Allah'tan başka hak ilah olmadığına

---

[1] Tirmizi (2/474);Ahmed (2/30);Hâkim "hadis sahihtir" demiş ve Zehebî de buna muvafakat etmiştir.(1/220) lafızdaki ziyâde Hâkim'in rivâyetine âittir.

[2] Tirmizi (2/473); Hakim "hadis sahihtir" demiş ve İmam Zehebî de buna muvafakat etmiştir (1/219).

şehâdet ederim. Ve yine Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in O'nun kulu ve elçisi olduğuna şehâdet ederim."[1]

TEŞEHHÜDDEN SONRA OKUNAN SALAVÂT:

((اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اَللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.))

53- (2/1) "Allahım! İbrahim'i ve İbrahim'in âilesini meleklerinin yanında methettiğin gibi, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in âilesini de meleklerinin yanında methet. Şüphesiz sen, çok övülensin, şeref sahibisin. Allahım! İbrahim'i ve İbrahim'in âilesini mübârek kıldığın gibi, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in âilesini de mübarek kıl. Şüphesiz sen; çok övülensin, şeref sahibisin."[2]

((اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى أَزْوَاجِهِ وَ ذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَـلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْـرَاهِيمَ. وَ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى أَزْوَاجِـهِ وَ ذُرِّيَّتِـهِ، كَمَـا بَارَكْـتَ عَلَى آلِ إِبْـرَاهِيمَ. إِنَّـكَ حَمِيـدٌ مَجِيدٌ.))

54- (2/2) "Allahım! İbrahim'in âilesini meleklerinin yanında methettiğin gibi, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, hanımlarını ve onun neslini de meleklerinin yanında methet. İbrahim'in âilesini mübârek kıldığın gibi, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, hanımlarını ve onun neslini de mübârek kıl.Şüphesiz ki sen, çok övülensin, şeref sahibisin."[3]

---

[1] Buhâri, Bkz. Feth'ul-Bâri (1/13); Müslim (1/301).

[2] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (6/408).

[3] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (6/407); Müslim (1/306). Lafızlar, Müslim'e âittir.

NAMAZDA SELÂMDAN ÖNCE YAPILAN DUÂLAR:

((اَللَّهُـمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَـا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ.))

55- (11/1) "Allahım! Kabir ve cehennem azabından, hayat ve ölüm fitnesinden ve Mesih Deccâl fitnesinin şerrinden sana sığınırım."[1]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَـةِ الْمَسِـيحِ الدَّجَّـالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ. اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ.))

56-(11/2) "Allahım! Kabir azabından sana sığınırım. Mesih Deccâl fitnesinden sana sığınırım. Hayat ve ölüm fitnesinden sana sığınırım. Allahım! Günah ve borçtan sana sığınırım."[2]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمـاً كَثِـيراً، وَلاَ يَغْفِـرُ الذُّنـُوبَ إِلاَّ أَنْـتَ، فَـاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَ ارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.))

57- (11/3) "Allahım! Ben nefsime çok zulmettim. Günahları ancak sen bağışlarsın.Katından bir mağfiretle beni bağışla ve bana merhamet eyle. Şüphesiz sen, çok bağışlayan ve çok merhamet edensin."[3]

((اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَ مَـا أَخَّـرْتُ، وَ مَـا أَسْرَرْتُ، وَ مَـا أَعْلَنْـتُ، وَ مَـا أَسْرَفْتُ، وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَ أَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لاَ إِلَهَ إِلاَ أَنْتَ.))

58- (11/4) "Allahım!İşlediğim günahları, yapmam gerekip de yapmadığım ibâdetleri, gizli ve aşikâr işlediğim günahları, haddi aştığım ve benden

[1] Buhârî (2/102); Müslim (1/412). Lafızlar, Müslim'e âittir.

[2] Buhârî (2/202); Müslim (1/412).

[3] Buhârî (8/168); Müslim (4/2078).

daha iyi bildiğin tüm günahları bağışla. Dilediğini kendine itaatte öne alansın, dilediğini de bundan geciktirensin.Senden başka hak ilah yoktur."[1]

((اَللَّهُـمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ.))

59- (11/5) "Allahım! Seni zikretmek, sana şükretmek ve sana güzelce ibâdet etmekte bana yardım et."[2]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ،وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَ أَعُوذُ بِـكَ مِـنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ.))

60- (11/6) "Allahım! Cimrilikten sana sığınırım. Korkaklıktan sana sığınırım. Ömrümün sonunda güç ve takatten düşmekten sana sığınırım. Dünya fitnesi ve kabir azabından sana sığınırım."[3]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ.))

61- (11/7) "Allahım! Senden cenneti (kazanmayı) dilerim ve cehennem azabından sana sığınırım."[4]

((اَللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبَ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَحْيِنِي مَا عَلِمْـتَ الْحَيَـاةَ خَـيْراً لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْراً لِي، اَللَّهُـمَّ إِنِّي أَسْـأَلُكَ خَشْـيَتَكَ فِي الْغَيْـبِ وَالشَّـهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْـدَ فِي الْغِـنَى وَالْفَقْـرِ، وَأَسْـأَلُكَ نَعِيماً لاَ يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لاَتَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْـأَلُكَ بَـرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَالشَّـوْقَ إِلَى لِقَائِـكَ فِي غَـيْرِ ضَرَّاءَ

[1] Müslim (1/534).

[2] Ebu Dâvud (2/86);Nesâi (3/53); Elbâni,"hadis sahihtir" der. Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (1/284).

[3] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (6/35).

[4] Ebu Dâvud. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (2/328).

مُضِرَّةٍ وَلاَ فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اَللَّهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الإِيمَانِ وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ.))

62- (11/8) "Allahım! Gayb ilmin ve yaratma kudretin ile benim için hayatın hayırlı olduğunu bildiğin sürece beni yaşat. Ölümün benim için daha hayırlı olduğunu bildiğinde de beni vefat ettir. Allahım! Gizli ve âşikâr hallerimde senden hakkıyla korkmayı dilerim. Senden (kulların) rıza ve öfke anında hak sözü söylemeyi dilerim. Zenginlik ve fakirlikte senden itidalli olmayı dilerim.Senden tükenmek bilmeyen cennet nimetleri dilerim. Bitmeyen bir göz aydınlığı (sevinç ve mutluluk) dilerim. Senden, (hakkımda hayır veya şer olarak takdir ettiğin) kazaya rıza göstermeyi ve ölümden sonra rahata kavuşmayı dilerim.Yüzüne bakmanın lezzetini isterim. Zarar verici bir hastalık ve saptırıcı fitneye uğramadan sana kavuşmanın özlemini dilerim. Allahım! Bizi îmân ziynetiyle süsle ve bizi hidâyete ermiş, doğru yolun rehberleri kıl."[1]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اَللهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.))

63- (11/9) "Allahım! Ey Allah! Sen ki birsin, teksin. Samed'sin. Doğmamış ve doğurmamışsın. Hiçbir benzeri olmayansın. Bu sebeple senden günahlarımı bağışlamanı dilerim.Şüphesiz sen, çok bağışlayan ve çok merhamet edensin."[2]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ.))

64- (11/10) "Allahım! Senden dilerim ki hamd sanadır. Senden başka hak ilah yoktur. Sen birsin. Senin ortağın yoktur. Sen, çokça verensin. Ey

---

[1] Nesâi, (4/54-55); Ahmed (4/364); Elbâni, "hadis sahihtir" der; Bkz. Sahih-i Nesâî (1/281).

[2] Nesâi,lafzıyla tahric etmiştir (3/52);Ahmed (4/338); Elbâni, "hadis sahihtir" der, Bkz. Sahih-i Nesâî (1/280).

göklerin ve yerin yaratıcısı! Ey celâl ve ikram sahibi! Ya Hayy, Ya Kayyûm! Senden cenneti dilerim ve cehennemden sana sığınırım."[1]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ.))

65- (11/11) "Allahım! Senin Allah olduğuna, senden başka hak ilah olmadığına, bir ve samed olduğuna, doğmamış ve doğurmamış olduğuna, hiçbir benzerinin olmadığına şehâdet etmemi vesile kılarak senden dilerim."[2]

SELÂMDAN SONRA YAPILAN DUÂLAR:

((أَسْتَغْفِرُ اللهَ (ثَلاَثًا) اَللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلاَمُ، وَمِنْكَ السَّلاَمُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ.))

66- (8/1) Üç kere: "Allah'tan mağfiret dilerim. Allahım! Sen Selâm'sın (tüm noksanlıklardan uzaksın), selâmet sendendir (selâmeti veren de,vermeyen de sensin). Ey azamet ve ikram sahibi! Senin bereketin pek çoktur."[3]

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَشَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اَللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَمُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَيَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ.))

67- (8/2) "Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur, her türlü hamd da O'nadır.O, her şeye gücü yetendir. Allahım! Senin verdiğine engel olacak kimse yoktur, senin engel olduğuna da verecek kimse yoktur. Makam sahibinin sahip olduğu şeyler, senin yanında kendisine hiçbir fayda vermez."[4]

---

[1] Sünen sahipleri rivayet etmiştir. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (2/329).

[2] Ebu Dâvud (2/62), Tirmizi (5/515), İbn-i Mâce (2/1267), Ahmed (5/360), Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (2/329); Sahih-i Tirmizi (3/163).

[3] Müslim (1/414).

[4] Buhâri (1/255); Müslim (1/414).

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ، وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لاَحَوْلَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ، وَلاَ نَعْبُدُ إِلاَّ إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَ لَهُ الْفَضْلُ وَ لَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ.))

68- (8/3) "Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur, Hamd da O'nadır. O, herşeye gücü yetendir. Güç ve kuvvet ancak Allah'tandır. Allah'tan başka hak ilah yoktur. O'ndan başkasına asla ibâdet etmeyiz. Gizli ve açık her türlü nimet ve fazilet O'nundur. Bütün güzel övgüler O'nadır. Allah'tan başka hak ilah yoktur. Kâfirler hoşlanmasa da dîni (ibâdeti), yalnızca O'na hâlis kılarız."[1]

((سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ للهِ، وَاللهُ أَكْبَرُ (ثَلاَثاً وَثَلاَثِينَ)، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَشَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.))

69- (8/4) (33 kere) "Subhânallah.Elhamdulillah. Allahu Ekber Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur. Hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir."[2]

70- (8/5) Her namazdan sonra[3]:

﴿ بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١ ﴾

[1] Müslim (1/415).

[2] Müslim, (1/418); "Her namazın arkasından böyle söyleyenin günahları, deniz köpüğü kadar bile olsa affedilir." Müslim, (1/418).

[3] Ebu Dâvud (2/86), Nesâî (3/68); Bkz. Sahih-i Tirmizi (2/8), bu üç sûreye "muavvizât" denir. Fethu'l-Bâri (9/62).

﴿ قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝١ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ۝٤ ﴾ [سورة الإخلاص]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: O Allah birdir. Allah Samed'dir, (her şeyden müstağnidir ve her şey O'na muhtaçtır).O doğurmamış ve doğmamıştır. Hiçbir şey O'na denk değildir."[1]

﴿ بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١ ﴾

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ ۝١ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٢ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝٣ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِى ٱلْعُقَدِ ۝٤ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝٥ ﴾ [سورة الفلق]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: Yarattıklarının şerrinden,bastırdığı zaman karanlığın şerrinden, düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden, hased ettiği zaman hasetçilerin şerrinden, tan yerini ağartan Rabbe sığınırım."[2]

﴿ بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١ ﴾

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ۝١ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ۝٢ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ۝٣ مِن شَرِّ ٱلْوَسْوَاسِ ٱلْخَنَّاسِ ۝٤ ٱلَّذِى يُوَسْوِسُ فِى صُدُورِ ٱلنَّاسِ ۝٥ مِنَ ٱلْجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ۝٦ ﴾ [سورة الناس]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: İnsanlar ve cinlerden olup insanların göğüslerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrinden, insanların Rabbi, insanların hükümdârı ve insanların ilahı olan Allah'a sığınırım." [3]

71- (8/6) Her namazdan sonra[1]:

---

[1] İhlas Sûresi
[2] Felak Sûresi
[3] Nas Sûresi

﴿ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٥ ﴾ [سورة البقرة الآية : ٢٥٥]

75- (24/1) "Allah, O'ndan başka hak ilah olmayan, kendisini uyuklama ve uyku tutmayan, Hayy, Kayyûm'dur (yaptıklarınızı her an gözetleyendir). Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. O'nun izni olmadan katında şefaat edecek kimdir? Onların işlediklerini, işleyeceklerini bilir. O'nun dilediğinden başka ilminden hiçbir şeyi kavrayamazlar. Kürsüsü[2] gökleri ve yeri kuşatmıştır. Göklerin ve yerin gözetilmesi O'na ağır gelmez. O yücedir, büyüktür."[3]

72- (8/7) Sabah ve akşam namazından sonra on defa:

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَشَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur.Mülk O'nundur ve Hamd O'nadır.O, yaşatır ve O, öldürür. O, her şeye gücü yetendir."[4]

73- (8/8) Sabah namazında selâmdan sonra;

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً.))

"Allahım! Senden, faydalı (faydalanacağım ve başkasına fayda vereceğim) bir ilim, helâl bir rızık ve (katında) kabul olunan bir amel dilerim."[1]

---

[1] "Her kim bunu her namazın ardından okursa cennete girmesiyle arasında ancak ölümü kalır." Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle (h.100); İbn-i es-Sünnî (h.121). Elbâni, "hadis sahihtir" der; Bkz. Sahihu'l Câmi (5/339), Silsiletu'l-Ehâdisi's-Sahiha (2/697-h.972).

[2] Allah'ın Arşı, Kürsü'ye nisbetle daha geniş ve büyüktür.Kürsü ve Arş kavramları için sahih akide kitaplarına başvurulabilir.

[3] Bakara Sûresi: 255

[4] Tirmizi (5/515), Ahmed (4/227). Bkz. Zâdü'l-Meâd (1/300).

İSTİHÂRE DUÂSI:

((قَالَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَلِّمُنَا الْاِسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِكُلِّهَا كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، يَقُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ ثُمَّ لِيَقُلْ: اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلاَ أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلاَ أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلاَّمُ الْغُيُوبِ، اَللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ - وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ- خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي -أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ- فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي -أَوْ قَالَ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ- فَاصْرِفْهُ عَنِّي، وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَاقْدُرْ لِيَ الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ.))

74- Câbir b. Abdullah -Allah ondan râzı olsun- şöyle der:

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bize, Kur'ân'dan bir sûre öğretir gibi tüm işlerde istihâre etmeyi öğretir ve şöyle buyururdu:

-Sizden biriniz bir işi yapmaya karar verirse, (beş vakit) farz namazın dışında iki rekat (nâfile) namaz kılsın. Sonra şöyle desin:

-Allahım! İlmine başvurarak senden (bu iki şeyden) en hayırlı olanını isterim. Kudretine dayanarak senden (bu iki şeyden) en uygun olanını takdir etmeni isterim.Senden, yüce ihsanını isterim.Sen güç yetirirsin, ben güç yetiremem.Sen bilirsin, ben bilemem.Sen bilinmeyenleri en iyi bilensin. Allahım! Bu işi -(burada ihtiyacını söyler)- benim için; dinimde, yaşantımda ve işimin sonunda iyi biliyorsan, onu bana takdir et, kolaylaştır ve sonra bereketli kıl. Bu işin benim için; dinimde, yaşantımda ve işimin sonunda şerli olarak biliyorsan, onu benden, beni de ondan uzaklaştır ve benim için nerede olursa hayır olanı takdir et. Sonra, beni ondan (takdir ettiğin hayırdan) razı kıl."[2]

---

[1] İbn-i Mâce ve diğerleri. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (1/152), Mecmeu'z-Zevâid'e (10/111).

[2] Buhâri (7/162).

Yaratan Allah Teâlâ'ya istihâre ile danışan, müminler ile de istişâre eden ve işinde araştıran kimse pişman olmaz.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿ ... وَشَاوِرْهُمْ فِي ٱلْأَمْرِۖ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ ﴾

[سورة آل عمران الآية :١٥٩]

"(Ey Nebi!İstişâreye gerek duyulan) **iş hakkında onlara danış.** (İstişâreden sonra) **kararını verdiğin zaman, artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah,** (kendisine) **tevekkül edenleri sever."**[1]

SABAH VE AKŞAM YAPILAN DUÂLAR:

((اَلْحَمْدُ للهِ وَحْدَهُ، وَالصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَى مَنْ لاَنَبِيَّ بَعْدَهُ.))

"Hamd, yalnızca Allah'adır. Salât ve selâm, kendisinden sonra nebi gelmeyecek olan Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e olsun."[2]

﴿ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْحَيُّ ٱلْقَيُّومُۚ لَا تَأْخُذُهُۥ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفْظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلْعَلِيُّ ٱلْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ ﴾ [سورة البقرة الآية : ٢٥٥]

"Allah, O'ndan başka hak ilah olmayan, kendisini uyuklama ve uyku tutmayan, Hayy, Kayyûm'dur (her an yarattıklarınızı gözetleyendir).Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur.O'nun izni olmadan katında şefaat edecek kimdir? Onların işlediklerini, işleyeceklerini bilir. O'nun dilediğinden başka ilminden

---

[1] Âl-i İmrân Sûresi: 159

[2] Enes b. Mâlik -radıyallahu anh-'den; Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e isnâden şöyle dediği rivâyet edilmiştir: "Sabah namazından güneş doğana kadar Allah'ı zikreden bir topululukla oturmam, İsmâil soyundan dört kişiyi azad etmemden bana daha sevimlidir. İkindi namazından güneş batana kadar Allah'ı zikreden bir toplulukla oturmam dört kişiyi azad etmemden bana daha sevimlidir." Ebu Dâvud, (h.3667). Elbâni, hadisin hasen mertebesinde olduğunu söyler.Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (2/698).

hiçbir şeyi kavrayamazlar. Kürsüsü gökleri ve yeri kuşatmıştır. Göklerin ve yerin gözetilmesi O'na ağır gelmez. O yücedir, büyüktür."[1]

76- (24/2) Üç kere:

﴿ بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١ ﴾

﴿ قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ١ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ٢ لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ٣ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ ٤ ﴾ [سورة الإخلاص]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: O Allah birdir. Allah Samed'dir, (her şeyden müstağnidir ve her şey O'na muhtaçtır).O doğurmamış ve doğmamıştır. Hiçbir şey O'na denk değildir."[2]

﴿ بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١ ﴾

﴿ قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ١ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ٢ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ٣ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِي ٱلۡعُقَدِ ٤ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ٥ ﴾ [سورة الفلق]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: Yarattıklarının şerrinden, bastırdığı zaman karanlığın şerrinden, düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden, hased ettiği zaman hasetçilerin şerrinden, tan yerini ağartan Rabbe sığınırım."[3]

﴿ بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١ ﴾

﴿ قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ١ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ٢ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ٣ مِن شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ٤ ٱلَّذِي يُوَسۡوِسُ فِي صُدُورِ ٱلنَّاسِ ٥ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ٦ ﴾ [سورة الناس]

---

[1] Bakara Sûresi: 255

[2] İhlas Sûresi

[3] Felak Sûresi

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: İnsanlar ve cinlerden olup insanların göğüslerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrinden, insanların Rabbi, insanların hükümdârı ve insanların ilahı olan Allah'a sığınırım."[1]

((أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلهِ وَالْحَمْدُ للهِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ، وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ.))

77- (24/3) "Mülk, devamlı Allah'a âit bir halde sabahladık.[2] Hamd Allah'adır. Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur. Hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir. Rabbim! Senden bu günde ve bu günden sonra iyiliklerini isterim;[3] bu günün şerrinden ve bu günden sonra (meydana gelecek olan) şerden de sana sığınırım. Rabbim! Tembellikten ve (aklını yitirmek ve bunamak gibi) kötü yaşlılıktan sana sığınırım. Rabbim! Cehennem ve kabir azabından sana sığınırım."[4]

((اَللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ.))

78- (24/4) "Allahım! Senin (nimetin, koruman ve zikrin) ile sabahlarız ve senin (nimetin, koruman ve zikrin) ile akşamlarız.[5] Senin yardımınla yaşar ve senin yardımınla ölürüz. Ve (kıyâmet günü) dönüş, yalnızca sanadır."[6]

---

[1] Nas Sûresi

[2] Akşam olunca; "Mülk, devamlı Allah'a âit bir halde akşamladık." şeklinde söylenir.

[3] Akşam da; "Rabbim! Senden bu gece olan ve bu geceden sonra (meydana gelecek olan dünya ve âhiret) iyilikleri isterim; bu gecenin şerrinden ve bu geceden sonra (meydana gelecek olan) şerden de sana sığınırım." şeklinde söylenir.

[4] Müslim (4/2088).

[5] Akşam olunca; "Allah'ım! Senin (nimetin, koruman ve zikrin) ile akşamlarız ve senin (nimetin, koruman ve zikrin) ile sabahlarız. Senin yardımınla yaşar ve yine Senin yardımınla ölürüz. Ve (kıyâmet günü) dönüş, yalnızca sanadır." şeklinde söylenir.

[6] Tirmizi (5/466),Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/142).

((اَللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَ أَنَا عَبْدُكَ، وَ أَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَ وَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ.))

79- (24/5) "Allahım! Sen benim Rabbimsin. Senden başka hak ilah yoktur.Beni sen yarattın ve ben senin kulunum.Gücüm yettiğince sana verdiğim söz (ulûhiyetini ve vahdâniyetini itiraf etme sözü) üzereyim.Yaptıklarımın şerrinden sana sığınırım.Üzerimdeki nimetini itiraf ediyorum.İşlediğim günahlarımı kabul ediyorum.Beni bağışla.Zirâ günahları ancak sen bağışlarsın."[1]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلاَئِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ.))

80- (24/6) Dört kere: "Allahım! Senin, senden başka hak ilah olmayan Allah olduğuna ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in de senin kulun ve elçin olduğuna; Seni, senin arşını taşıyanları[2], meleklerini ve bütün yarattıklarını şahit tutarak sabahladım[3]."[4]

((اَللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ.))

---

[1] "Kim bunu akşamladığında içtenlikle inanarak söyler de o gece ölürse,cennete girer.Sabahladığında yaparsa da böyledir." Buhâri, (7/150).

[2] "O gün Rabbinin arşını,onların üstünde sekiz (saf melek) taşır."Hâkka:17

[3] Akşam da; "akşamladım" şeklinde söylenir.

[4] "Kim sabahladığı veya akşamladığı zaman dört kere bunu söylerse, Allah onu Cehennem'den azad eder." Ebu Dâvud (4/317), Buhâri, Edeb'l- Müfred (h.1201); Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle (h.9); İbn-i es-Sünnî, (h.70). Allâme b. Baz, Nesâi ve Ebu Dâvud'un isnadlarının hasen olduğunu söyler; Bkz. Tuhfetu'l-Ahyâr (s.23).

81- (24/7) "Allahım! Benim veya kullarından birisinin yanında sabaha[1] çıkan her nimet, yalnızca sendendir. Senin ortağın yoktur. Hamd, yalnızca sanadır. Şükür de sanadır."[2]

((اَللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اَللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اَللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ.اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ.))

82- (24/8) Üç kere: "Allahım! Bedenime âfiyet ver. Allahım! Kulağıma âfiyet ver. Allahım! Gözüme âfiyet ver. Senden başka hak ilah yoktur. Allahım! Küfürden ve fakirlik-ten sana sığınırım. Kabir azabından sana sığınırım. Senden başka hak ilah yoktur."[3]

((حَسْبِيَ اللهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.))

83- (24/9) Yedi kere: "Allah bana yeter. O'ndan başka hak ilah yoktur. Ben, yalnızca O'na tevekkül ettim. O, yüce arşın Rabbidir."[4]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ، اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اَللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اَللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِن بَيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ

[1] Akşamleyin; "akşama çıkan.." şeklinde söylenir.

[2] "Kim bunu sabahladığı zaman söylerse, gününün şükrünü eda etmiştir. Kim de bunu akşamladığı zaman söylerse, gecesinin şükrünü eda etmiştir." Ebu Dâvud (4/318), Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle (h.7), İbn-i es-Sünnî (h.41), İbn-i Hibbân, Mevârid (h.2361).Abdulaziz b. Baz, isnadın hasen mertebesinde olduğunu söyler; Bkz. Tuhfetu'l-Ahyar (s.24).

[3] Ebu Dâvud (4/324), Ahmed (5/42), Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle (h.22), İbn-i es-Sünnî (h.69), Buhâri Edebu'l-Müfred. Abdulaziz b. Baz, isnadın hasen mertebesinde olduğunu söyler; Bkz. Tuhfetu'l-Ahyar (s.26).

[4] "Kim bunu sabahladığı ve akşamladığı zaman yedi kere söylerse,onu üzen dünya ve âhiret işlerine Allah kâfidir" İbn-i es-Sünnî (h.71) merfû, Ebu Dâvud (4/321) mevkûfen tahric etmiştir.Şuayb ve Abdülkâdir el-Arnavût isnadının sahih olduğunu söylemişlerdir.Bkz.Zâdu'l-Meâd (2/376).

بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي.))

84- (24/10) "Allahım! Dünya ve âhirette senden af ve âfiyet dilerim. Allahım! Dinim, dünyam, âilem ve malım hakkında senden af ve âfiyet dilerim. Allahım! Ayıplarımı gizle ve beni korkularımdan emin kıl.Allahım! Beni önümden, arkamdan, sağımdan, solumdan ve üstümden (gelecek belâlara karşı) koru. Altımdan yere batırılarak helak edilmekten senin azametine sığınırım."[1]

((اَللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ.))

85- (24/11) "Gizli ve âşikarı bilen, göklerin ve yerin yaratıcısı Allahım! Her şeyin Rabbi ve sahibi! Senden başka hak ilah olmadığına şehâdet ederim. Nefsimin şerrinden sana sığınırım. Şeytan ve şirkinin şerrinden, nefsime kötülük etmekten veya o kötülüğü bir müslümana götürmekten sana sığınırım."[2]

((بِسْمِ اللهِ الَّذِي لاَيَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.))

86- (24/12) Üç kere: "İsmiyle yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremediği Allah'ın adıyla (sığınırım). O, hakkıyla işiten, her şeyi hakkıyla bilendir."[3]

((رَضِيتُ بِاللهِ رَبًّا، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيّاً.))

---

[1] Ebu Dâvud, İbn-i Mâce; Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (2/332).

[2] Tirmizi, Ebu Dâvud; Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/142).

[3] **"Sabah ve akşam üç kere söyleyene hiçbir şey zarar veremez."** Ebu Dâvud (4/323), Tirmizi (5/465), İbn-i Mâce ve Ahmed tahric etmiştir. Abdulaziz b.Baz, isnadının hasen olduğunu kaydeder; Tuhfetu'l-Ahyar (s.39). Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (2/332).

87- (24/13) Üç kere: "Rab olarak Allah'tan, dîn olarak İslam'dan, nebi olarak Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'den râzı oldum."[1]

((يَاحَيُّ يَا قَيُّومُ! بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ.))

88- (24/14) "Ya Hayy, Ya Kayyûm! Senin rahmetinle yardım dilerim. Bütün işlerimi düzelt ve göz açıp kapayınca kadar -bile olsa- beni nefsime bırakma."[2]

((أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَـذَاالْيَوْمِ، فَتْحَهُ وَنَصْرَهُ وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ.))

89- (24/15) "Mülk, Âlemlerin Rabbi Allah'a devamlı âit bir halde sabahladık.[3] Allahım! Senden bu günün[4] iyiliğini, zaferini, (ilim ve amelde muvaffak olmak sûretiyle) nûrunu, (kolay helal rızık kazanmak sûretiyle) bereketini ve hidâyetini dilerim. Onda ve sonrasındaki şerden de sana sığınırım."[5]

((أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الإِسْلاَمِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلاَصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفاً مُسْلِماً وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ.))

90- (24/16) "İslâm fıtratı (hak dîni), ihlas kelimesi (kelime-i şehâdet) ve Nebîmiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in dini üzere; hanif ve

---

[1] "Bunu sabah ve akşam üç kere söyleyeni razı etmesi, kıyamet günü Allah üzerine hak olur." Ahmed (4/337), Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l Leyle (h.4), İbn-i es-Sünnî (h.68), Ebu Dâvud (4/418), Tirmizi (5/465); Abdulaziz b. Baz, "hadis hasendir" der, Tuhfetu'l-Ahyar (s.39).

[2] Hakim'in sahih olduğunu söylemesine, İmam Zehebi muvafakat eder, (1/545). Bkz. Sahihu't-Terğib ve't-Terhib, (1/273).

[3] Akşamleyin: "Mülk, Âlemlerin Rabbi Allah'a devamlı âit olduğu halde akşamladık." şeklinde söylenir.

[4] Akşam: "Allahım! Senden bu gecenin iyiliğini, fethini, zaferini, nûrunu, bereketini ve hidâyetini dilerim. Onda ve sonrasındaki şerden sana sığınırım." şeklinde söylenir.

[5] Ebu Dâvud (4/322); Şuayb ve Abdülkâdir el-Arnavût, isnadının hasen olduğunu söylemişlerdir; Bkz. Zâdu'l-Meâd (2/273)

müslüman olan, müşriklerden olmayan babamız İbrahim'in milleti üzere sabahladık."[1]

91- (24/17) Yüz kere:

((سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ.))

"Allah'a hamd ederek O'nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim."[2]

92- (24/18) On kere söylenir, tembellik gösterilirse, bir defa[3] söylenir:

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَشَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir."[4]

93- (24/19) Sabahlayınca yüz kere:

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَشَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir."[5]

94- (24/20) Sabahlayınca üç kere:

---

[1] Ahmed (3/406-407); İbn es-Sünnî, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle (h.34). Bkz. Sahihu'l-Câmî (4/209).

[2] **"Sabahladığı veya akşamladığı zaman yüz kere bunu söyleyen kimse, başkası da onun kadar veya daha çok söylemedikçe; kıyâmet gününe onun getirdiğinden daha faziletli bir amel getiremez."** Müslim (4/2071).

[3] Ebu Dâvud (4/319),İbn-i Mâce, Ahmed (4/60). Bkz. Sahihu't-Terğib ve't-Terhib (1/270),Sahih-i Ebî Dâvud (3/957), Sahih-i İbn-i Mâce (2/331), Zâdü'l-Meâd (2/377).

[4] Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle (h.24).Bkz.Sahihu't-Terğib ve't-Terhib (1/272); Abdulaziz B. Baz,Tuhfetu'l-Ahyâr (s.44);fazileti hk. bkz. a.g.e. (s.146, h.255).

[5] "Bunu günde yüz kere söyleyen,on köle azad etmiş kadar sevap alır. Bununla ona yüz hasene yazılarak ondan yüz günah silinir. Akşamlayıncaya kadar o gün şeytandan korunur. Bundan daha çok amel işleyen bir kimseden başka hiç kimse onun getirdiğinden daha faziletlisini getiremez."Buhâri (4/95),Müslim (4/2071).

((سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ.))

"Yarattıklarının sayısınca, kendisinin râzı olacağı kadar, arşının ağırlığı ve kelimelerinin çokluğunca hamd ederek Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim."[1]

95- (24/21) Sabahlayınca:

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً وَرِزْقاً طَيِّباً وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً.))

"Allahım! Senden, faydalı bir ilim, helal bir rızık ve kabul olunan bir amel dilerim."[2]

96- (24/22) Günde yüz kere:

((أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ.))

"Allah'tan mağfiret diler ve O'na tevbe ederim."[3]

97- (24/23) Akşamlayınca üç kere:

((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ.))

"Yarattıklarının şerrinden, Allah'ın eksiksiz sözlerine (isimlerine ve kitaplarına) sığınırım."[4]

98- (24/24) On kere:

((اَللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ.))

---

[1] Müslim (4/2090)

[2] İbn-i es-Sünnî, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle (h.54), İbn-i Mâce (h.925). Şuayb ve Abdulkâdir el-Arnavût, isnadının hasen oldunu söylemişlerdir. Bkz. Zâdü'l-Meâd (2/375).

[3] Bkz. Buharî, Fethu'l-Bâri 11/101 Müslim (4/2075.

[4] "Kim akşamladığı zaman bunu üç kere söylerse, o gecenin humması ona zarar veremez." Ahmed (2/290), Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle (h.590), İbn-i es-Sünnî (h.68). Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/187), Sahih-i İbn-i Mâce (2/266), Tuhfetu'l-Ahyar (s.45).

"Allahım! Nebimiz Muhammed'e salât ve selâm eyle."[1]

UYKUDAN ÖNCE YAPILAN DUÂLAR:

99- (13/1) İki avucunu bitiştirir; İhlas, Felak ve Nâs sûrelerini okuyarak üfler:

﴿ بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١ ﴾

﴿ قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ١ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ٢ لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ٣ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ ٤ ﴾ [سورة الإخلاص]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: O Allah birdir. Allah Samed'dir, (her şeyden müstağnidir ve her şey O'na muhtaçtır).O doğurmamış ve doğmamıştır. Hiçbir şey O'na denk değildir."[2]

﴿ بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١ ﴾

﴿ قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ١ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ٢ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ٣ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِي ٱلۡعُقَدِ ٤ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ٥ ﴾ [سورة الفلق]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: Yarattıklarının şerrinden,bastırdığı zaman karanlığın şerrinden, düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden, hased ettiği zaman hasetçilerin şerrinden, tan yerini ağartan Rabbe sığınırım."[3]

﴿ بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١ ﴾

---

[1] "Kim sabahladığı zaman on kere ve akşamladığı zaman on kere bana salât getirirse, kıyâmet günü şefaatim ona ulaşır." Hâdisi Taberâni, biri "Ceyyid" olmak üzere iki senedle hadisi tahric etmiştir. Bkz. Mecmeu'z-Zevâid (10/120), Sahihu't-Terğib ve't-Terhib (1/273).

[2] İhlas Sûresi

[3] Felak Sûresi

﴿ قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ١ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ٢ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ٣ مِن شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ٤ ٱلَّذِي يُوَسۡوِسُ فِي صُدُورِ ٱلنَّاسِ ٥ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ٦ ﴾ [سورة الناس]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: İnsanlar ve cinlerden olup insanların göğüslerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrinden, insanların Rabbi, insanların hükümdârı ve insanların ilahı olan Allah'a sığınırım." [1]

Sonra vücudundan ulaşabildiği yerleri avuçlarıyla, başının üzerinden (başlayarak), yüzünden ve vücudunun ön kısmından [okuma ve meshetme üç kere tekrarlanır.][2]

﴿ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٥ ﴾ [سورة البقرة الآية : ٢٥٥]

100- (13/2) "Allah, O'ndan başka hak ilah olmayan, kendisini uyuklama ve uyku tutmayan, Hayy, Kayyûm'dur (her an yarattıklarınızı gözetleyendir). Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. O'nun izni olmadan katında şefaat edecek kimdir? Onların işlediklerini, işleyeceklerini bilir. O'nun dilediğinden başka ilminden hiçbir şeyi kavrayamazlar. Kürsüsü gökleri ve yeri kuşatmıştır. Göklerin ve yerin gözetilmesi O'na ağır gelmez. O Yüce'dir, büyüktür." [3]

﴿ ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٢٨٥ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَعَلَيۡهَا مَا ٱكۡتَسَبَتۡۗ رَبَّنَا لَا

[1] Nas Sûresi

[2] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (9/62), Müslim (4/1723).

[3] Bakara Sûresi: 255

تُؤَاخِذۡنَآ إِن نَّسِينَآ أَوۡ أَخۡطَأۡنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تَحۡمِلۡ عَلَيۡنَآ إِصۡرٗا كَمَا حَمَلۡتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦۖ وَٱعۡفُ عَنَّا وَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَآۚ أَنتَ مَوۡلَىٰنَا فَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٢٨٦﴾ [سورة البقرة :٢٨٥- ٢٨٦]

101- (13/3) "Elçi (Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-), Rabbinden kendisine indirilene îmân etti, mü'minler de. Hepsi de Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve elçilerine îmân ettiler.O'nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz. İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamanı dileriz. Dönüş yalnızca sanadır,dediler.Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. (Kişinin) kazandığı iyilik lehine,ettiği kötülük de aleyhinedir. Rabbimiz! Eğer unutur veya hataya düşersek, bizi sorumlu tutma. Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır bir yük yükleme.Rabbimiz! Gücümüzün yetmediği işleri bize yükleme.Bizi affet! Bizi bağışla! Bize acı! Sen bizim mevlâmızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!"[1]

((بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، فَإِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ.))

102- (13/4) "Senin isminle[2] Rabbim,yanımı (vücudumu) bıraktım ve senin irâdenle onu kaldırırım. Ruhumu alırsan, ona rahmet et. Eğer geri gönderirsen (öldürmezsen), salih kullarını koruduğun gibi, onu da koru."[3]

((اَللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَاوَمَحْيَاهَا إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا. اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ.))

---

[1] Bakara Sûresi: 285-286.

"Kim bunu okursa, gecesi boyunca ona (gece kıyamı olarak ve o gece şeytandan ve onun şerrinden korunmak için) yeter." Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (9/94), Müslim (1/554).

[2] "Biriniz yatağından kalktıktan sonra tekrar dönerse, elbisesinin kenarı ile yatağını üç kere süpürsün ve Allah'ın adını ansın. Zirâ ondan sonra yatağın üzerinde neyin kaldığını bilemez. Bu yüzden yatağa uzanınca şöyle desin:.. hadis zikredilir"

[3] Buhâri (11/126), Müslim (4/2084).

103- (13/5) "Allahım! Ruhumu sen yarattın ve onu sen öldürürsün. Ruhumun ölümü ve yaşaması senin elindedir. Eğer yaşatırsan, onu koru, öldürürsen onu bağışla. Allahım! Senden âfiyet dilerim."[1]

((اَللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ.))

104- (13/6) Üç kere:"Allahım![2] Kullarını yeniden dirilteceğin o günde beni azabından koru."[3]

((بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا.))

105- (13/7) "Allahım! Senin adını anarak ölür ve senin adını anarak yaşarım."[4]

((سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ للهِ، وَاللهُ أَكْبَرُ.))

106- (13/8) Otuz üç kere: "Subhânallah", Otuz üç kere: "Elhamdülillah", Otuz dört kere: "Allahu Ekber"[5]

((أَللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَالإِنْجِيلِ، وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. اَللَّهُمَّ أَنْتَ الأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ البَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اِقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ.))

---

[1] Müslim (4/2083) ve Ahmed lafzıyla (2/79) tahric etti.

[2] "Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- yatacağı zaman sağ elini yanağının altına koyar ve şöyle derdi:...hadis zikredilir"

[3] Ebu Dâvud, lafzıyla (4/311); Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/143).

[4] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (11/113), Müslim (4/2083).

[5] "Fâtıma -Allah ondan râzı olsun-, elindeki bir değirmenle Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gelerek şikayette bulundu ve bir hizmetçi istedi.Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: "Sizi, istediğinizden daha hayırlı bir şeye sevk edeyim mi? Yatağınıza girdiğiniz zaman otuzüç defa tesbih, otuzüç defa tahmid, otuzdört defa tekbir getirin.Bu sizin için hizmetçiden daha hayırlıdır." Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (7/71), Müslim (4/2091).

107- (13/9) "Yedi kat semânın, yüce arşın Rabbi, bizim Rabbimiz, her şeyin Rabbi, tane ve çekirdekleri yaran, Tevrât'ı, İncîl'i ve Furkân'ı indiren Allahım! Kudret ve hükümranlığın altında olan her şeyin şerrinden sana sığınırım. Allahım! Sen Evvel'sin, senden önce hiçbir şey yoktur. Sen Âhir'sin, senden sonra hiçbir şey yoktur. Sen, Zahir'sin, senden üstün hiçbir şey yoktur. Sen Bâtın'sın, senden başka gizli şeyleri bilen yoktur. Borcu (hem Allah'ın, hem de kulların haklarını) bizden gider ve bizi fakirlikten kurtarıp zenginleştir."[1]

((اَلْحَمْدُ للهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لاَ كَافِيَ لَهُ وَلاَ مُؤْوِيَ.))

108- (13/10) "Bizi yediren, içiren, (başkasına) muhtaç kılmayan ve barındıran Allah'a hamdolsun. Nice koruyanı ve barındıranı olmayan vardır."[2]

((اَللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ.))

109- (13/11) "Gizli ve âşikârı bilen, göklerin ve yerin yaratıcısı, her şeyin Rabbi ve meliki Allahım! Senden başka hak ilah olmadığına şehâdet ederim. Nefsimin şerrinden, şeytanın ve şirkinin şerrinden, nefsime kötülük etmekten veya o kötülüğü bir müslümana götürmekten sana sığınırım."[3]

110- (13/12) Secde ve Mülk sûreleri okunur.[4]

((اَللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لاَ مَلْجَأَ وَلاَ مَنْجَا مِنْكَ إِلاَّ إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ.))

---

[1] Müslim, (4/2084).
[2] Müslim, (4/2085).
[3] Ebu Dâvud, (4/317); Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/142).
[4] Tirmizi, Nesâi. Bkz. Sahihu'l-Câmi (4/255).

111- (13/13) "Allahım![1] Nefsimi sana teslim ettim. İşimi sana havâle ettim. Yüzümü sana çevirdim. Senden ümit ederek ve senden korkarak sırtımı sana dayadım (tevekkül ettim).Senden başka (korunacağım) bir sığınak ve (azabından kurtulacağım) bir kurtuluş yoktur.İndirdiğin kitaba ve gönderdiğin Nebi'ye îmân ettim."[2]

UYKUDA BİR YANDAN DİĞER BİR YANA DÖNÜNCE YAPILAN DUÂ:

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ.))

112- "Bir ve Kahhâr olan, göklerin, yerin ve her ikisinin arasında bulunanların Rabbi, Azîz ve Ğafûr olan Allah'tan başka hak ilah yoktur."[3]

UYKUDA KORKAN VEYA ÜRKÜTEN BİR ŞEYLE KARŞILAŞAN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ:

((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَ أَنْ يَحْضُرُونِ))

113- "Gazabından, cezalandırmasından, kullarının şerrinden, şeytanların vesveselerinden ve bana gelmelerinden Allah'ın eksiksiz sözlerine (isimlerine ve kitaplarına) sığınırım."[4]

KÂBUS VEYA KÖTÜ RÜYÂ GÖRENİN YAPMASI GEREKEN ŞEYLER:

114- (5/1) Üç defa: "Sol tarafına hafifçe tükürür."[5]

---

[1] "Yatacağın zaman, namaz için abdest alır gibi abdest al ve sağ tarafına yat; sonra şöyle de:..hadis zikredilir."

[2] Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- bunu söyleyen birine: "Eğer o gece ölürsen, fıtrat üzere ölmüş olursun" demiştir; Buhâri,Bkz.Fethu'l-Bâri (11/113), Müslim (4/2081).

[3] "Gece bir yandan diğer bir yana dönünce denir." Hakim, sahih olduğunu söyler ve İmam Zehebi de buna muvafakat etmiştir, (1/540). Nesâi,Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle, İbn-i es-Sünnî,Bkz.Sahihu'l-Câmi (3/213).

[4] Ebu Dâvud, (4/12), Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/171).

[5] Müslim, (4/1772).

- (5/2) Üç defa: "Şeytandan ve gördüğü şeyin şerrinden Allah'a sığınır."[1]

- (5/3) "Gördüğünü kimseye anlatmaz."[2]

- (5/4) "Bulunduğu taraftan diğer tarafa döner."[3]

115- (5/5) "Dilerse kalkar, namaz kılar."[4]

VİTİRDE KUNUT DUÂSI:

((اَللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِـيمَنْ عَافَيْـتَ، وَتَـوَلَّنِي فِـيمَنْ تَوَلَّيْـتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلاَ يُقْضَى عَلَيْـكَ، إِنَّـهُ لاَ يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [وَلاَ يَعِزُّ مَنْ عَـادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْـتَ.))

116- (3/1) "Allahım! Hidâyet verdiklerinin arasında beni hidâyet üzere sâbit kıl.Âfiyet verdiklerinin arasında bana da âfiyet ver. İşlerini üstlendiklerinin arasında benim de işimi üstlen (ve beni nefsime bırakma). Verdiğini benim için bereketli kıl ve takdir ettiğin şeylerin şerrinden beni koru. Şüphesiz ki sen (dilediğin şekilde) hükmedersin ve senin hükmünü bozacak kimse yoktur. Kimi dost edinirsen zelil olmaz. [Kimi de düşman edinirsen, o asla aziz olmaz.] Rabbimiz, sen mübârek ve yücesin."[5]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُـوذُ بِـكَ مِنْكَ، لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ.))

---

[1] Müslim, (4/1772, 1773).
[2] Müslim, (4/1772).
[3] Müslim, (4/1773).
[4] Müslim, (4/1773).
[5] Sünen sahipleri,Ahmed,Dârimi,Beyhaki; Parantez [ ] içindeki lafız Beyhaki'nin rivâyetidir.Bkz.Sahih-i Tirmizi (1/144),Sahih-i İbn-i Mâce (1/194),İrvâu'l-Ğalîl (2/172).

117- (3/2) "Allahım!Öfkenden rızana, cezalandır-mandan bağışlamana sığınırım.Senden, sana sığınırım. Sana olan övgüleri sayamam.Sen kendini övdüğün gibisin."[1]

((اَللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ، وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَحْفِدُ، نَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَنَخْشَى عَذَابَكَ، إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِينَ مُلْحَقٌ. اَللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ، وَلاَ نَكْفُرُكَ وَنُؤْمِنُ بِكَ، وَنَخْضَعُ لَكَ، وَنَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ.))

118- (3/3) "Allahım! Ancak sana ibâdet ederiz. Senin için namaz kılar ve secde ederiz. Yalnızca sana yönelir ve koşarız. Rahmetini ümit eder ve azabından korkarız.Azabın kâfirlere mutlaka erişir. Allahım! Senden yardım ve mağfiret dileriz. Seni hayırla överiz. Seni inkâr etmeyiz. Sana îmân ederiz. Sana boyun eğer ve seni inkâr edeni terk ederiz."[2]

VİTİRDE SELÂMDAN SONRA YAPILAN DUÂ:

((سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ.))

119- "Her türlü noksanlıklardan uzak olan mutlak hükümdar Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim."

Bunu üç kere söyler, üçüncüsünde yüksek bir sesle ve uzatarak şöyle der:

[رَبِّ الْمَلاَئِكَةِ وَ الرُّوحِ]

[Meleklerin ve Ruh'un Rabbi.][3]

ÜZÜNTÜ VE KEDER ANINDA YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ،

---

[1] Sünen sahipleri, Ahmed. Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/180), Sahih-i İbn-i Mâce (1/194), İrvâu'l-Ğalîl (2/175).

[2] Beyhaki, isnadının sahih olduğunu söyler,Sünenü'l-Kübrâ (2/211). Allâme Elbâni, "İsnâdı sahih ve Ömer -radıyallahu anh-'a mevkûf bir rivâyettir" der, İrvâu'l-Ğalîl (2/170).

[3] Nesâi (3/244), Dârekutnî ve diğerleri. Parantez [ ] içi Dârekutnî rivâyetinin ziyâdesidir ve isnadı sahihtir, (2/31). Bkz. Zâdu'l-Meâd, (ilgili hadisin tenkidi; Şuayb ve Abdülkâdir el-Arnavût) (1/337).

عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ إِسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ،أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَصَدْرِي، وَجَلاَءَ حُزْنِي،وَذَهَابَ هَمِّي.))

120- (2/1) "Allahım! Ben senin kulunum. Erkek ve kadın kullarının çocuğuyum.Alnım (kontrolüm) senin elindedir.Benim hakkımda senin hükmün geçerlidir. Senin, benim hakkımdaki takdirin adâlettir.Kendini isimlendirdiğin yahut Kitabında indirdiğin, yahut kullarından birisine öğrettiğin, yahut katındaki gayb ilminde kendine has kıldığın, sana âit her ismin hakkıyla: Kur'ân'ı, kalbimin sevinci, gönlümün rahata kavuşması, hüznümün ortadan kalkması ve kederimin gitmesi (için vesile) kıl(manı dilerim)."[1]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ.))

121- (2/2) "Allahım! Keder ve hüzünden, acizlik ve tembellikten, cimrilik ve korkaklıktan, borcun belimi bükmesinden ve insanların bana galip gelmesinden sana sığınırım."[2]

SIKINTI ANINDA YAPILAN DUÂ:

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ.))

122- (4/1) "Azîm ve Halîm olan Allah'tan başka hak ilah yoktur. Yüce Arş'ın Rabbi olan Allah'tan başka hak ilah yoktur.Göklerin ve Kerîm Arş'ın Rabbi olan Allah'tan başka hak ilah yoktur."[3]

((اَللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ،

---

[1] Ahmed, (1/391). Elbâni, tashih etmştir.

[2] Buhâri, (7/158). Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- bu duayı çokça yapardı. Bkz. Fethu'l-Bâri (11/173).

[3] Buhâri, (7/153), Müslim, (4/2092).

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ.))

123- (4/2) "Allahım! Sadece senin rahmetini umarım.Göz açıp kapayıncaya kadar -bile olsa- beni nefsime bırakma. Bütün işlerimi (ve hâlimi) düzelt. Senden başka hak ilah yoktur."[1]

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، سُبْحَانَكَ إِنِّيِّ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ.))

124- (4/3) "(Allahım!) Senden başka hak ilah yoktur. Seni tüm noksan sıfatlardan tenzih ederim. Gerçekten ben zâlimlerden oldum."[2]

((اَللّٰهُ اللّٰهُ رَبِّيِّ لاَ أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً.))

125- (4/4) "Ey Allah! Ey Allah! Ben Rabbime hiçbir şeyi ortak koşmam."[3]

DÜŞMAN VEYA GÜÇ SAHİBİ BİRİSİYLE KARŞILAŞINCA YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ.))

126- (3/1) "Allahım! Biz, onları düşman ile baş başa bırakır ve onların şerlerinden sana sığınırız."[4]

((اَللَّهُمَّ أَنْتَ عَضُدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَحُولُ، وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أُقَاتِلُ.))

127-(3/2) "Allahım! Sen benim dayanağımsın, sen benim yardım edenimsin. Senin yardımınla hareket eder, senin yardımınla düşmana saldırır ve senin yardımınla düşmanla savaşırım."[5]

((حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ.))

---

[1] Ebu Davud (4/324), Ahmed (5/42) Elbâni, hadisin hasen olduğunu söyler; bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (3/959).

[2] Tirmizi, (5/529). Hâkim, sahih olduğunu söylemiş, İmam Zehebi de buna muvafakat etmiştir; (1/505). Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/168).

[3] Ebu Davud, (2/87); bkz. Sahih-i İbn-i Mâce, (2/335).

[4] Ebu Dâvud, (2/89); Hâkim, sahih olduğunu söylemiş, İmam Zehebî de buna muvafakat etmiştir.

[5] Ebu Davud (3/42), Tirmizi, (5/572); bkz. Sahih-i Tirmizi, (3/183).

128- (3/3) "Allah bize yeter! O ne güzel vekildir."[1]

GÜÇ VE KUVVET SAHİBİNİN ZULMÜNDEN KORKAN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ:

((اَللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَاراً مِنْ فُلاَنِ بْنِ فُلاَنٍ، وَأَحْزَابِهِ مِنْ خَلاَئِقِكَ،أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ.))

129- (2/1) Üç kere: "Yedi kat semânın ve Yüce Arş'ın Rabbi olan Allahım! Falan oğlu falanın ve yarattıklarının içerisinde onun taraftarlarından birisinin kötülükte aşırı davranmasından ya da azgınlaşmasından beni koru. Sana sığınan güçlü ve senin övdüğün büyük olur. Senden başka hak ilah yoktur."[2]

((اَللهُ أَكْبَرُ، اَللهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعاً، اَللهُ أَعَزُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ، أَعُوذُ بِاللهِ الَّذِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ، اَلْمُمْسِكِ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ أَنْ يَقَعْنَ عَلَى الأَرْضِ إِلاَّ بِإِذْنِهِ، مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فُلاَنٍ، وَجُنُودِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ، مِنَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ، اَللَّهُمَّ كُنْ لِي جَاراً مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَعَزَّ جَارُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ.))

130- (2/2) Üç kere: "Allah en büyüktür. Allah, bütün yarattıklarından daha güçlüdür. Allah, korktuğum ve sakındığım şeylerden daha güçlüdür. Kulu falanın, cin ve insan ordularının, taraftarlarının ve ona uyanların şerrinden, Kendisinden başka hak ilah olmayan, yedi kat göğün yerin üzerine düşmesini izniyle engelleyen Allah'a sığınırım. Allahım! Onların şerrinden beni koru. Sana sığınan güçlü ve senin övdüğün büyük olur. İsmin mübârektir. Senden başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur."[3]

---

[1] Buhâri, (5/172).

[2] Buhâri, Edebu'l-Müfred, (h.707); Elbâni, sahih olduğunu söylemiştir, bkz. Sahih-i Edebi'l-Müfred, (h.545).

[3] Buhâri, Edebu'l-Müfred, (h.708); Elbâni, sahih olduğunu söyler; bkz. Sahih-i Edebi'l-Müfred, (h.546).

DÜŞMANA KARŞI YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اِهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اَللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ.))

131- "Ey Kitabı (Kur'ân'ı) indiren, hesabı çabuk gören Allahım! Düşman gruplarını hezimete uğrat! Allahım! Onları hezimete uğrat ve onları (belâlarla) sars."[1]

BİR TOPLULUKTAN KORKAN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ:

((اَللَّهُمَّ اكْفِنِيهِم بِمَا شِئْتَ.))

132- "Allahım! Beni, onlara karşı dilediğin şekilde koru."[2]

ÎMÂNDA ŞÜPHEYE DÜŞEN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ:

133- (4/1) "Allah'a sığınır."[3]

- (4/2) "Şüphe duyduğu şeyi terk eder."[4]

((آمَنْتُ بِاللهِ وَرُسُلِهِ.))

134- (4/3) "Allah'a ve O'nun elçilerine îmân ettim" der.[5]

135- (4/4) Allah Teâlâ'nın şu âyetini okur:

﴿ هُوَ ٱلْأَوَّلُ وَٱلْآخِرُ وَٱلظَّٰهِرُ وَٱلْبَاطِنُۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝٣ ﴾

[سورة الحديد الآية :٣]

---

[1] Müslim, (3/1362).

[2] Müslim, (4/2300).

[3] Buhârî, Bkz. Fethu'l-Bârî (6/336); Müslim (1/120)

[4] Buhârî, Bkz. Fethu'l-Bârî (6/336); Müslim (1/120)

[5] Müslim, (1/119-120).

"O, Evvel'dir, Âhir'dir, Zâhir'dir ve Bâtın'dır. O, her şeyi hakkıyla bilendir."[1]

BORCUN ÖDENMESİ İÇİN YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُـمَّ اكْفِنِي بِحَلاَلِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ.))

136- (2/1) "Allahım! Helâl rızkınla yetinmeyi ve haramından uzak durmayı bana nasip eyle. Beni başkalarına muhtaç kılmayıp lütfunla zengin kıl."[2]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَـلِ، وَالْبُخْـلِ وَالْجُـبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ.))

137- (2/2) "Allahım! Keder ve hüzünden, âcizlik ve tembellikten, cimrilik ve korkaklıktan, borcun belimi bükmesinden ve insanların bana üstün gelmesinden sana sığınırım."[3]

NAMAZ KILARKEN VE KUR'ÂN OKURKEN GELEN VESVESEYE KARŞI YAPILAN DUÂ:

((أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.))

138- "Allah'ın rahmetinden kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım" der ve sol tarafına hafifçe üç defa tükürür.[4]

ZOR BİR İŞLE KARŞILAŞAN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ:

((اَللَّهُمَّ لاَ سَهْلَ إِلاَّ مَا جَعَلْتَهُ سَهْلاً، وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلاً.))

---

[1] Hadîd Sûresi: 3. Ebu Dâvud. Elbâni, hadisin hasen olduğunu söyler; bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (3/962).

[2] Tirmizi, (5/560); Bkz. Sahih-i Tirmizi, (3/180).

[3] Buhâri, (7/158).

[4] Müslim, (4/1729); Osman b. Âs -Allah ondan râzı olsun-: "Böyle yaptım ve Allah, vesveseyi benden giderdi" demiştir.

139- "Allahım! Senin kolay kıldığından başka kolay yoktur. Eğer sen dilersen zoru kolay kılarsın."[1]

GÜNAH İŞLEYEN KİMSENİN YAPMASI GEREKEN DUÂ:

((مَا مِنْ عَبْدٍ يُذْنِبُ ذَنْباً فَيُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللهَ إِلاَّ غَفَرَ اللهُ لَهُ.))

140- "Günah işleyen bir kul güzelce abdest alır; ardından kalkıp iki rekat namaz kılar ve sonra Allah'tan bağışlanma dilerse, Allah mutlaka onu bağışlar."[2]

ŞEYTANI VE VESVESELERİNİ KOVMAK İÇİN YAPILAN DUÂ:

141- (3/1) "Şeytandan Allah'a sığınmak."[3]

142- (3/2) "Ezan okumak."[4]

143- (3/3) "Zikir yapmak ve Kur'ân-ı Kerîm okumak."[5]

HOŞA GİTMEYEN BİR DURUM OLDUĞU VEYA İSTENİLEN ŞEY OLMADIĞI ZAMAN YAPILAN DUÂ:

((قَدَرُ اللهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ.))

144- "Allah'ın takdiridir. O neyi dilerse, onu yapar."[1]

---

[1] İbn-i Hibban, es-Sahih (Mevârid) (h.2427) ve İbn-i es-Sünnî, (h.351). Hafız İbn-i Hacer, "Bu sahih bir hadistir" der. Abdülkadir El-Arnavût, e-Ezkâr'ın tahricinde sahih olduğunu söyler (s.106).

[2] Ebu Dâvud, (2/86), Tirmizi (2/257); Elbâni, tashih etmiştir; bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (1/2837).

[3] Ebu Dâvud (1/206),Tirmizi.Bkz.Mü'minûn Sûresi:98-99,Sahih-i Tirmizi (1/77).

[4] Buhâri, (1/151); Müslim, (1/291),

[5] "Evlerinizi kabirlere çevirmeyin. Şeytan içinde Bakara sûresi okunan evden kaçar."Müslim (1/539).Sabah ve akşam, uykudan önce ve uyanınca okunan zikirler, yine eve girerken ve evden çıkarken, mescide girip çıkarken yapılan zikirler şeytanı uzaklaştırır.Aynı zamanda sahih olan başka zikirler; uykudan önce "Ayete'l Kûrsî" (Bakara Sûresi: 255) ve "Âmene'r-Rasûlü"yü (Bakara Sûresi: 285-286) okumak da şeytanı uzaklaştıran şeylerdendir. "Kim yüze kere: "Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve hiçbir ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir." derse bu, gün boyunca onu şeytandan korur. Ayrıca ezan da şeytanı defeder."

ÇOCUĞU OLAN KİMSEYİ TEBRİK ETMEK İÇİN YAPILAN DUÂ VE ONUN BUNA KARŞILIK YAPACAĞI DUÂ:

((بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ وَرُزِقْتَ بِرَّهُ.))

145- "Sana bahşedilen (çocuğu) Allah, senin için mübârek kılsın. Onu bahşeden (Allah'a) şükredesin. (Çocuğun) buluğa ersin ve onun iyiliğiyle rızıklandırılasın."

TEBRİK EDİLEN KİMSE İSE ONA ŞÖYLE DUÂ EDER:

((بَارَكَ اللهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللهُ خَيْراً، وَرَزَقَكَ اللهُ مِثْلَهُ، وَأَجْزَلَ ثَوَابَكَ.))

"Allah da sana bereket versin ve bereketini dâim kılsın. Allah seni hayırla mükafatlandırsın. Allah seni de bir benzeri ile rızıklandırsın ve sevabını çoğaltsın" şeklinde karşılık verir.[2]

ÇOCUKLARIN KORUNMASI İÇİN YAPILAN DUÂ:

((أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لاَمَّةٍ.))

146- Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, Hasan ve Hüseyin'i; "Sizi, her şeytan ve haşereden, her kötü gözden, Allah'ın eksiksiz sözlerine (isimlerine ve kitaplarına) sığındırırım" diyerek sakındırırdı.[3]

HASTA ZİYÂRETİNDE HASTAYA YAPILAN DUÂ:

((لاَ بَأْسَ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللهُ.))

147- (2/1) "Zararı yok, inşaallah günahlarını temizler."[1]

---

[1] "Kuvvetli mümin, zayıf müminden Allah'a daha hayırlı ve daha sevimlidir. Hepsinde de hayır vardır.Yararına olan şeyde hırslı ol. Allah'tan yardım dile, âciz olma! Sana bir şey isâbet ederse, "keşke şöyle şöyle yapsaydım" deme. Fakat "Allah'ın takdiridir.O ne dilerse, onu yapar" de. Çünkü "keşke" şeytanın ameline yol açar." Müslim, (4/2052).

[2] Bkz. Nevevi, el-Ezkâr (s.349), Selim el-Hilâli, Sahihu'l-Ezkâr (2/713).

[3] Buhâri, (4/119), İbn-i Abbas —Allah ondan râzı olsun-, hadisi.

((أَسْأَلُ اللهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيَكَ.))

148- (2/2) Yedi kere: "Yüce Arş'ın Rabbi olan Yüce Allah'tan sana şifâ vermesini dilerim."[2]

HASTAYI ZİYÂRET ETMENİN FAZÎLETİ:

149- Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ، فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدْوَةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمْسِيَ، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ.))

"Bir kimse, müslüman kardeşini hastalığında ziyâret ederse, oturuncaya kadar cennet bağlarında yürür.Oturunca onu rahmet kaplar. Sabah ziyâret etmiş ise, akşamlayıncaya kadar yetmiş bin melek ona istiğfâr eder.Akşam ziyâret etmiş ise, sabahlayıncaya kadar yetmiş bin melek ona istiğfâr eder."[3]

HAYATINDAN ÜMİT KESİLEN HASTANIN YAPACAĞI DUÂ:

((اَللَّهُمَّ اغْفِرْلِي، وَارْحَمْنِي، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى.))

150- (3/1) "Allahım! Beni bağışla ve bana merhamet eyle. Beni Refîk-i A'lâ'ya kavuştur."[4]

151- (3/2) Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- vefâtı yaklaştığı zaman (ölümün ateşini veya baygınlığını gidermek için) ellerini suya daldırıp yüzünü silmeye başlar ve şöyle derdi:

---

[1] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (10/118).

[2] "Müslüman bir kul, eceli gelmemiş bir hastayı ziyâret eder ve yedi kere bu duâyı derse, o hasta şifa bulur." Tirmizi, Ebu Dâvud. Bkz. Sahih-i Tirmizi (2/210), Sahihu'l-Câmi (5/180).

[3] Tirmizi, İbn-i Mâce, Ahmed. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (1/244), Sahih-i Tirmizi (1/286). Merhum Ahmed Şâkir de sahih olduğunu söylemiştir.

[4] Buhâri, (7/10); Müslim, (4/1893).

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ، إِنَّ لِلْمَوْتِ لَسَكَرَاتٍ.))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur. Şüphesiz ki ölümün sekerâtı (zorlukları) vardır."[1]

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ.))

152- "Allah'tan başka hak ilah yoktur.Allah en büyüktür. Allah'tan başka hak ilah yoktur.O birdir. Allah'tan başka hak ilah yoktur.O, birdir ve O'nun ortağı yoktur. Allah'tan başka hak ilah yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. Allah'tan başka hak ilah yoktur.Güç ve kuvvet ancak Allah'tandır."[2]

VEFÂT ETMEK ÜZERE OLANA TELKİNDE BULUNMAK:

153- "Kimin (ölmeden önce) son sözü, 'La ilâhe illallah' olursa, cennete girer."[3]

BAŞINA BİR BELÂ GELEN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ:

((إِنَّا لِلهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أْجُرْنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْراً مِنْهَا.))

154- "Şüphesiz ki bizler, Allah'ın kullarıyız ve (âhirette) dönüşümüz de yalnızca O'nadır. Allah'ım! Başıma gelen musibet sebebiyle bana ecir ver ve bana ondan daha hayırlısını bağışla."[4]

VEFÂT EDENİN GÖZLERİNİ KAPATIRKEN YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلاَنٍ (بِاسْمِهِ) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي

---

[1] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri, (8/144).

[2] Tirmizi, İbn-i Mâce. Elbâni, sahihtir der. Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/152), Sahih-i İbn-i Mâce (2/317).

[3] Ebu Dâvud, (3/190). Bkz. Sahihu'l-Câmi (5/432),

[4] Müslim, (2/632).

الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ.))

155- "Allahım! Falanı -ölenin ismini söyler- bağışla. Hidâyete erenler arasında derecesini yükselt. Geride kalanlarına vekil ol. Ey âlemlerin Rabbi! Bizi ve onu bağışla. Kabrini genişlet ve onu orada nurlandır."[1]

CENÂZE NAMAZINDA ÖLÜ İÇİN YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ، وَاعْفُ عَنْهُ وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَاراً خَيْراً مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلاً خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ] .)

156- (4/1) "Allahım! Onu bağışla ve ona merhamet et. Ona âfiyet ver ve onu affet. Onu hoş karşıla ve yerini genişlet. Onu su, kar ve dolu ile yıka. Onu, beyaz elbisenin kirden temizlendiği gibi günahlardan temizle. Ona; yurdundan daha hayırlı bir yurt, âilesinden daha hayırlı bir âile, eşinden daha hayırlı bir eş ver.Onu cennete koy.Onu kabir azabından ve [cehennem azabından] koru."[2]

((اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا، وَ مَيِّتِنَا، وَ شَاهِدِنَا، وَ غَائِبِنَا ، وَ صَغِيرِنَا وَ كَبِيرِنَا، وَ ذَكَرِنَا وَ أُنْثَانَا. اَللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلاَمِ، وَ مَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ، اَللَّهُمَّ لاَ تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَ لاَ تُضِلَّنَا بَعْدَهُ.))

157- (4/2) "Allahım!Dirimize ve ölümüze, küçüğümüze ve büyüğümüze, erkeğimize ve kadınımıza, hazır olanımıza ve olmayanımıza mağfiret eyle. Allahım! Bizden kimi yaşatırsan, onu İslâm üzere yaşat. Kimi de öldürürsen, onu îmân üzere öldür.Allahım! Onun ecrinden bizi mahrum etme ve bizi ondan sonra saptırma."[3]

---

[1] Müslim, (2/634).
[2] Müslim, (2/663).
[3] İbn-i Mâce,(1/480),Ahmed (2/368);Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce, (1/252).

((اَللَّهُمَّ إِنَّ فُلاَنَ بْنَ فُلاَنٍ فِي ذِمَّتِكَ، وَ حَبْلِ جِوارِكَ، فَقِهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَ أَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ. فَاغْفِرْ لَهُ وَ ارْحَمْهُ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.))

158- (4/3) "Allahım! Falan oğlu falan senin emânet ve korumandadır. Onu,kabir fitnesinden ve cehennem azabından koru.Sen vefâ ve hak sahibisin. Onu bağışla ve ona merhamet et. Şüphesiz sen, çok bağışlayısın, çok merhametlisin."[1]

((اَللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمَتِكَ اِحْتاَجَ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَ أَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ إِنْ كَانَ مُحْسِناً فَزِدْ فِي حَسَنَاتِهِ وَ إِنْ كَانَ مُسِيئاً فَتَجاَوَزْ عَنْهُ.))

159- (4/4) "Allahım! Ben, senin kulunum.Rahmetine muhtaç olan kadın kulunun oğluyum.Sen ona azap etmek-ten müstağnisin. Eğer iyilik sahibi ise onun iyiliklerini artır.Eğer günahkâr ise, onu bağışla."[2]

BÜLÛĞA ERMEDEN ÖLEN ÇOCUĞUN CENÂZESİNDE YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذاَبِ الْقَبْرِ.))

160-(2/1) "Allahım! Onu kabir azabından koru."[3]

Şöyle derse de güzel olur:

((اَللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطاً وَ ذُخْراً لِوَالِدَيْهِ، وَشَفِيعاً مُجاَباً. اَللَّهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ مَوَازِينَهُماَ وَأَعْظِمْ بِهِ أُجُورَهُماَ، وَأَلْحِقْهُ بِصاَلِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْهُ فِي كَفاَلَةِ إِبْرَاهِيمَ، وَقِهِ بِرَحْمَتِكَ عَذاَبَ الْجَحِيمِ، وَأَبْدِلْهُ داَراً خَيْراً مِنْ داَرِهِ وَأَهْلاً خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ، اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَسْلاَفِناَ، وَأَفْراَطِناَ، وَمَنْ سَبَقَناَ بِالْإِيماَنِ.))

---

[1] İbn-i Mâce, Ebu Dâvud, (3/211); Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce, (1/251).

[2] Hâkim, sahih olduğunu söylemiş İmam Zehebi de muvafakat etmiştir, (1/359); Elbâni, Ahkâmu'l-cenâiz (s.125).

[3] Said b. Müseyyib şöyle der: Ebu Hureyre'nin arkasında günahsız bir çocuğun namazını kıldım ve onu şöyle derken işittim:.. hadis zikredilir". Mâlik, el-Muvattâ (1/288), İbn Ebî Şeybe, el-Musannaf, (3/217), Beyhaki, (4/9). Şuayb el-Arnavût, hadisin sahih olduğunu söyler; bkz. Bağavi, Şerhu's-Sünne (ilg. hadis tenkidi: 5/357).

"Allahım! Onu, ana-babasına (cennete girişte) öncü, onlar için saklanmış bir nimet ve şefaati kabul edilen bir şefaatçi kıl. Allahım! Onunla, ana babasının mizânını ağırlaştır ve ecirlerini büyük eyle. Onu, salih müminlere kat ve (kıyâmet günü) İbrahim -aleyhisselâm-'ın kefâletinde kıl. Rahmetinle onu cehennem azabından koru. Ona evinden daha iyi bir ev, âilesinden daha hayırlı bir âile ver.Allahım! Evvelimizi, öncülerimizi ve bizden önce îmân edenleri bağışla."[1]

((اَللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطاً، وَسَلَفاً، وَأَجْراً.))

161- (2/2) "Allahım! Onu bizim için bir öncü, selef ve bir mükâfat kıl."[2]

TAZİYE (BAŞSAĞLIĞI) DUÂSI:

((إِنَّ لِلهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ.))

162-"Aldığı Allah'ındır, verdiği Allah'ındır. Her şey O'nun katında belirli bir ecel iledir. Sabret ve karşılığını Allah'tan bekle."[3]

Şöyle derse de güzel olur:

((أَعْظَمَ اللهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاءَكَ وَغَفَرَ لِمَيِّتِكَ.))

"Allah ecrini büyük kılsın, sabrını güzel eylesin ve ölünü bağışlasın."[4]

CENÂZE KABRE KONULURKEN YAPILAN DUÂ:

((بِسْمِ اللهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللهِ.))

---

[1]Bkz.İbn-i Kudâme,Muğni(3/416); Bin Baz,Durûsu'l-Muhimme (s.15).

[2] "Hasan,çocuğun cenazesinde Fatihâ'yı okur ve şöyle derdi.. Hadis zikredilir". Beğavi, Şerhu's-Sünne; Abdürrezzak (h.6588); Buhâri, Kitabu'l-Cenâiz (h.65): ta'likan, Cenazenin Üzerinde Fatiha Okuma Babı, (2/113).

[3] Buhâri, (2/80); Müslim, (2/636).

[4] Nevevi, el-Ezkâr (s.126).

163 "Allah'ın adıyla ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünneti üzere."[1]

CENÂZE DEFNEDİLDİKTEN SONRA YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ.))

164- "Allahım! Onu bağışla ve (kabirdeki sorguda) sabit kıl."[2]

KABİR ZİYÂRETİNDE YAPILAN DUÂ:

((اَلسَّلاَمُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ، مِن الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنـاَّ إِنْ شـاَءَ اللهُ بِكُـمْ لاَحِقُونَ [وَيَرْحَمُ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ] أَسْأَلُ اللهَ لَناَ وَلَكُمُ الْعاَفِيَةَ.))

165- "Bu diyarın mümin ve müslüman sakinleri! Selâm sizin üzerinize olsun.Biz de Allah'ın izniyle size kavuşacağız. [Allah, bizden önce ölenlere ve sonraya kalanlara rahmet etsin]. Allah'tan bizim ve sizin için âfiyet dilerim."[3]

RÜZGÂR ESERKEN YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهاَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهاَ.))

166- "Allahım! Senden bu rüzgarın hayrını diler ve şerrinden de sana sığınırım."[4]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهاَ، وَخَيْرَ ماَ فِيهاَ، وَخَيْرَ ماَ أُرْسِلَتْ بِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهـاَ، وَشَرِّ ماَ فِيهاَ وَشَرِّ ماَ أُرْسِلَتْ بِهِ.))

---

[1] Ebu Dâvud, (3/314); Ahmed: "Allah'ın adıyla ve Rasûlullah'ın milleti üzere" lafzıyla. İki sened de sahihtir.

[2] Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ölünün defnini bitirince başında durur ve şöyle derdi: "Kardeşiniz için bağışlanma isteyin ve onun için sebat dileyin. Çünkü o şu anda sorguya çekiliyor." Ebu Dâvud, (3/315); Hakim, sahih olduğunu söylemiş, İmam Zehebi de buna muvafakat etmiştir. (1/370)

[3] Müslim, (2/671); İbn-i Mâce (1/494), Bureyde -Allah ondan râzı olsun-'dan lafızlar, İbn-i Mâce.Parantez [ ] arası; Müslim, Âişe -Allah ondan râzı olsun-'dan (2/671).

[4] Ebu Dâvud, (4/326); İbn-i Mâce, (2/1228).

167- "Allahım! Senden bu rüzgarın hayrını, onda bulunanın hayrını ve onunla birlikte gönderilenin hayrını dilerim. Onun şerrinden, onda bulunan şeyin şerrinden ve onunla birlikte gönderilen şeyin şerrinden sana sığınırım."[1]

GÖK GÜRLEDİĞİNDE YAPILAN DUÂ:

((سُبْحانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلاَئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ.))

168- "Gök gürültüsünün hamd ederek; meleklerin de heybetinden dolayı kendisini tesbih ettiği (Allah'ı) tüm noksanlıklardan tenzih ederim."[2]

BAZI İSTİSKÂ (YAĞMUR İSTEME) DUÂLARI:

((اَللَّهُمَّ أَسْقِنا غَيْثاً مُغِيثاً مَرِيئاً مَرِيعاً، نافِعاً غَيْرَ ضارٍّ عاجِلاً غَيْرَ آجِلٍ.))

169- (3/1) "Allahım! Bize hemen, geciktirmeden, faydalı, zararsız, bereketli, hazmı kolay ve imdadımıza yetişen bir yağmur ver."[3]

((اَللَّهُمَّ أَغِثْنا، اَللَّهُمَّ أَغِثْنا، اَللَّهُمَّ أَغِثْنا.))

170- (3/2) "Allahım! Bize yağmur ver.Allahım! Bize yağmur ver.Allahım! Bize yağmur ver."[4]

((اَللَّهُمَّ اسْقِ عِبادَكَ، وَ بَهاَئِمَكَ، وَ انْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ.))

171- (3/3) "Allahım! Kullarına ve bütün hayvanlarına su ver. Rahmetini yay ve (bu) cansız beldene hayat ver."[5]

---

[1] Müslim, (2/616); Buhâri, (4/76).

[2] Abdullah b. Zübeyr -Allah ondan râzı olsun- gök gürültüsünü işitince konuşmayı bırakır ve şöyle derdi:..Hadis zikredilir". Muvatta, (2/992). Elbâni, "Mevkuf olarak isnadı sahihtir" der.

[3] Ebu Dâvud (1/303) Elbâni, sahihtir der; bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (1/216).

[4] Buhâri, (1/224); Müslim, (2/613).

[5] Ebu Dâvud (1/305). Elbâni, hadisin hasen olduğunu söyler; bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (1/218).

YAĞMUR YAĞARKEN YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ صَيِّباً نَافِعاً.))

172- "Allahım! Bunu faydalı çok yağmur eyle."[1]

YAĞMURDAN SONRA YAPILAN DUÂ:

((مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللهِ وَرَحْمَتِهِ.))

173- "Allah'ın lütuf ve rahmetiyle bize yağmur yağdırıldı."[2]

YAĞMURUN KESİLMESİ İÇİN YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ حَوالَيْنَا وَ لاَ عَلَيْنَا. اَللَّهُمَّ عَلَى الْآكَامِ وَ الظِّرَابِ،وَ بُطُونِ الأَوْدِيَةِ، وَ مَنَابِتِ الشَّجَرِ.))

174- "Allahım! Üzerimize değil etrafımıza yağmur yağdır. Allahım! Tepelere,dağlara, vâdilere ve ağaç biten yerlere yağdır."[3]

HİLÂL GÖRÜLÜNCE YAPILAN DUÂ:

((اللهُ أَكْبَرُ، اَللَّهُمَّ أَهِّلْهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَ الْإِيمانِ، وَ السَّلاَمَةِ وَ الْإِسْلاَمِ، وَ التَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَ تَرْضَى، رَبُّنَا وَ رَبُّكَ اللهُ.))

175- "Allah en büyüktür.Allahım! Hilali bize emniyet, îmân, selâmet, İslâm, sevdiğin ve râzı olduğun şeylerde başarı ayı kıl ey Rabbimiz. (Ey hilâl!) Benim ve senin Rabbin Allah'tır."[4]

ORUÇLUNUN İFTARINI AÇTIKTAN SONRA YAPACAĞI DUÂ:

((ذَهَبَ الظَّمَأُ وَ ابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَ ثَبَتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللهُ.))

---

[1] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (2/518).
[2] Buhâri, (1/205); Müslim, (1/83).
[3] Buhâri, (1/224); Müslim (2/614)
[4] Tirmizi, (5/504); Dârimi, lafzıyla (1/336); bkz. Sahih-i Tirmizi (3/157).

176- (2/1) "(Kuruluğun gitmesiyle) susuzluk gitti; damarlar ıslandı, (yorgunluk ortadan kalktı ve) Allah'ın izniyle ecir sâbit oldu."[1]

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي.))

177- (2/2) "Allahım! Her şeyi kaplayan rahmetinle beni bağışlamanı dilerim."[2]

YEMEKTEN ÖNCE YAPILAN DUÂ:

178- (2/1) "Biriniz yemeğe başlarken;

((بِسْمِ اللهِ))

'Bismillah' desin. Başında söylemeyi unutursa, hatırladığı zaman;

((بِسْمِ اللهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ.))

Başında ve sonunda Bismillah' desin."[3]

179- "Allah'ın yemekle nimetlendirdiği kimse şöyle desin:

((اَللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَاَ فِيهِ، وَ أَطْعِمْنَاَ خَيْراً مِنْهُ.))

'Allahım! Bizim için bu yemekte bereket kıl ve bize bundan daha hayırlısını (cennet yiyeceği) yedir."

Allah'ın sütle susuzluğunu giderdiği kimse de şöyle desin:

((اَللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَاَ فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ.))

"Allahım! Bizim için bu içecekte bereket kıl ve bize bundan daha fazla ver."[1]

---

[1] Ebu Dâvud, (2/306) ve Diğerleri. Bkz. Sahih-i-Câmi (4/209).

[2] İbn-i Mâce, (1/557), Abdullah b. Amr'ın -Allah ondan râzı olsun- duâsından. Hafız İbn-i Hacer, hasen olduğunu söyler, el-Ezkâr. bkz. şerhi (4/342).

[3] Ebu Dâvud, (3/347); Tirmizi, (4/288). Bkz. Sahih-i Tirmizi (2/167).

YEMEKTEN SONRA YAPILAN DUÂ:

((اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذاَ وَ رَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِحَوْلٍ مِنِّيّ وَ لاَ قُوَّةٍ.))

180- (2/1) "Benden hiçbir güç ve kuvvet harcamak-sızın bana bu yemeği yediren ve beni onunla rızıklandıran Allah'a hamd olsun."[2]

((اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ وَلاَ] مُوَدَّعٍ، وَلاَ مُسْتَغْنىً عَنْهُ رَبَّناَ.))

181- (2/2) "Riyâdan uzak ve bereketi kesilmeyen çok, sonsuz ve terk olunmayan, kendisinden müstağni olunmayarak yapılan hamd, Rabbimiz Allah'adır."[3]

MİSÂFİRİN YEMEK SAHİBİ İÇİN YAPACAĞI DUÂ:

((اَللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيماَ رَزَقْتَهُمْ، وَاغْفِرْ لَهُمْ، وَارْحَمْهُمْ.))

182-"Allahım!Onlara rızık olarak verdiklerine bereket ver, onları bağışla ve onlara merhamet et."[4]

KENDİSİNE SU İÇİREN VEYA İÇİRMEK İSTEYEN KİMSE İÇİN YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي وَاسْقِ مَنْ سَقاَنِي.))

183- "Allahım! Bana yemek verene yemek ver. Bana su verene su ver."[5]

ORUÇLUNUN, İFTAR YEMEĞİ VEREN KİMSE İÇİN İFTARINI AÇTIKTAN SONRA YAPACAĞI DUÂ:

((أَفْطَرَ عِنْدَكُمُ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعاَمَكُمُ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ

---

[1] Tirmizi, (5/506). Bkz. Sahih-i Tirmizi, (3/158).

[2] Nesâi dışında diğer sünen sahipleri. Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/159).

[3] Buhâri, (6/214); Tirmizi, lafzıyla (5/507).

[4] Müslim, (3/1615).

[5] Müslim, (3/126).

الْمَلاَئِكَةُ.))

184- "Oruçlular yanınızda iftar etsin, yemeğinizi iyiler yesin ve melekler sizin için Allah'a istiğfarda bulunsun."[1]

ORUÇLU OLDUĞU HALDE YEMEĞE DÂVET EDİLEN VE ORUCUNU BOZMAYANIN YEMEK SAHİBİ İÇİN YAPACAĞI DUÂ[2]:

185- "Sizden biriniz yemeğe dâvet edilirse, icâbet etsin. Oruçlu ise (yemek sahibi için) duâ etsin. Oruçlu değilse yemekten yesin."[3]

ORUÇLUNUN, KENDİSİNE SÖVEN VEYA KÖTÜ SÖZ SÖYLEYEN KİMSE İÇİN NE SÖYLEYECEĞİ:

((إِنِّي صائِمٌ، إِنِّي صائِمٌ.))

186- "Ben oruçluyum, ben oruçluyum."[4]

MEVSİMİN İLK MEYVESİ GÖRÜLÜNCE YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ بارِكْ لَناَ فِي ثَمَرِنَا، وَبارِكْ لَناَ فِي مَدِينَتِناَ، وَبارِكْ لَناَ فِي صاعِنا، وَبارِكْ لَناَ فِي مُدِّنا.))

187- "Allahım! Meyvemizi bize bereketli kıl. Medinemizi bize mübârek eyle. Sa'mıza bereket ver. Müdd'ümüze bereket ver."[5]

AKSIRINCA YAPILAN DUÂ:

188- "Sizden biriniz aksırınca:

---

[1] Ebu Dâvud, Sünen (3/367); İbn-i Mâce,(1/556);Nesai,Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle (h.296-298): Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bunu bir ev halkı yanında iftar ettiği zaman söylediğini belirtir. Elbâni, sahih olduğunu söyler; bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (2/730).

[2] Nafile oruç tutarken, iftardan önce yanında sofra kurulan.

[3] Müslim, (2/1054.

[4] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (4/103); Müslim, (2/806).

[5] Müslim, (2/1000); Sa' ve Müdd, bir tür hacim ölçüleridir.

((اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ.))

'Elhamdulillah' desin. (Bunu işiten) kardeşi veya arkadaşı:

((يَرْحَمُكَ اللهُ.))

'Allah sana merhamet etsin' desin. (Aksıran da ona):

((يَهْدِيكُمُ اللهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ.))

"Allah size hidâyet etsin ve hâlinizi düzeltsin' desin."[1]

KÂFİR, AKSIRDIRDIĞI ZAMAN ALLAH'A HAMD EDERSE, ONUN İÇİN YAPILAN DUÂ:

((يَهْدِيكُمُ اللهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ.))

189- "Allah size hidâyet etsin ve hâlinizi düzeltsin."[2]

EVLENEN KİMSE İÇİN YAPILAN DUÂ:

((بَارَكَ اللهُ لَكَ، وَبارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُما فِي خَيْرٍ))

190- "Allah senin için bereketli kılsın ve bereketini dâim etsin.İkinizin arasını hayırda birleştirsin."[3]

EVLENEN VEYA YENİ BİNEK SATIN ALAN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ:

191- "Sizden biriniz evlenir veya bir hizmetçi satın alırsa şöyle desin:

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَها وَخَيْرَ ما جَبَلْتَها عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّها، وَشَرِّ ما جَبَلْتَها عَلَيْهِ.))

[1] Buhâri, (7/125).

[2] Tirmizi, (5/82); Ahmed (4/400); Ebu Dâvud (4/308); bkz. Sahih-i Tirmizi (2/354).

[3] Nesâi hariç diğer sünen sahipleri. Bkz. Sahih-i Tirmizi (1/316).

"(Elini evlendiği eşinin yahut cariyesinin alnına koyar ve)[1] Allahım! Bunun hayrını ve bunda yarattığın şeyin hayrını (güzel ahlâkını) dilerim. Bunun şerrinden ve bunda yarattığın şeyin şerrinden (kötü ahlâkından) sana sığınırım."

"Bir deve (veya binek) satın alınca da hörgücünden tutsun ve böyle duâ etsin."[2]

EŞİYLE CİNSEL İLİŞKİYE GİRMEDEN ÖNCE YAPILAN DUÂ:

((بِسْمِ اللهِ. اَللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ ما رَزَقْتَنا.))

192- "Allah'ın adıyla. Allahım! Bizi şeytandan, şeytanı da bizi rızıklandıracağın çocuktan uzak tut."[3]

ÖFKELENİNCE YAPILAN DUÂ:

((أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.))

193- "Allah'ın rahmetinden kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım."[4]

BELÂYA UĞRAYAN BİR KİMSEYİ GÖREN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ:

((اَلْحَمْدُ للهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلاَكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلاً.))

194- "Sana verdiği belâdan beni âfiyette kılan ve yarattıklarının çoğuna tercih ederek beni üstün kılan Allah'a hamd olsun."[5]

---

[1] Ebu Dâvud:2160 Elbânî hasen demiştir.
[2] Ebu Dâvud, (2/248); İbn-i Mâce (1/617); bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (1/324).
[3] Buhâri, (6/141); Müslim, (2/1028).
[4] Buhâri, (7/99); Müslim, (4/2015)
[5] Tirmizi (5/494); (5/493); bkz. Sahih-i Tirmizi (3/153).

HER OTURUMDA YAPILAN DUÂ:

195- İbn-i Ömer -Allah ondan ve babasından râzı olsun- şöyle demiştir:

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bir oturumda, kalkmadan önce yüz kere şöyle dediği sayılırdı:

((رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ.))

'Rabbim! Beni bağışla ve tevbemi kabul et. Şüphesiz ki sen, tevbeleri çokça kabul eden ve çokça bağışlayansın."[1]

OTURUMUN SONUNDA (ORADAN AYRILMADAN ÖNCE) YAPILAN DUÂ:

((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَ أَتُوبُ إِلَيْكَ.))

196- "Allahım!Sana hamd ederek, seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Senden başka hak ilah olmadığına şehâdet ederim. Senden bağışlanma diler ve sana tevbe ederim."[2]

"ALLAH SENİ BAĞIŞLASIN" DİYEN KİMSE İÇİN YAPILAN DUÂ:

((وَلَكَ.))

197- "Seni de -bağışlasın-."[3]

İYİLİK YAPAN KİMSE İÇİN YAPILAN DUÂ:

((جَزَاكَ اللهُ خَيْراً.))

198- "Allah seni hayırla mükafatlandırsın."[4]

---

[1] Tirmizi ve diğerleri; bkz. Sahih-i Tirmizi (3/153), Sahih-i İbn-i Mâce (2/321). Lafızlar Tirmizi.

[2] Sünen sahipleri. Bkz. Sahih-i Tirmizi (36153); Âişe-Allah ondan râzı olsun-'un şöyle dediği sabit olmuştur; "Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- bir mecliste oturduğunda,Kur'ân okuduğunda ve namaz kıldığında mutlaka sonunu şu kelimelerle tamamlardı:...(Hadis zikredilir)". Nesâi, Amelü'l-Yevmi ve'l-Leyle (h.308); Ahmed (6/77). Dr. Faruk Hammâde, Amelü'l-Yevmi ve'l-Leyle'nin tahkikinde sahih olduğunu söyler.

[3] Ahmed, (5/82); Nesâi, Amelü'l-Yevmi ve'l-Leyle, thk; Dr. Faruk Hammâde (s.218, h.421).

[4] Tirmizi, (h.2035). Bkz. Sahihu'l-Câmi (h.6244), Sahih-i Tirmizi (2/200).

DECCÂL'İN ŞERRİNDEN KORUNMAK İÇİN YAPILAN DUÂ:

199- "Kehf Sûresi'nin ilk on âyetini ezberleyen, Deccâl'in şerrinden korunmuş olur."[1]

Her namazın sonunda teşehhüdde, Deccâl'in fitnesin-den Allah'a sığınmak da böyledir.[2]

"SENİ ALLAH İÇİN SEVİYORUM" DİYEN KİMSE İÇİN YAPILAN DUÂ:

((أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ.))

200- "Kendisi için beni sevdiğin (Allah) da seni sevsin."[3]

MALINI SANA SUNAN KİMSE İÇİN YAPACAĞIN DUÂ:

((بارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمالِكَ.))

201- "Allah, âileni ve malını senin için bereketli kılsın."[4]

BORCU ÖDERKEN, BORÇ VEREN KİMSE İÇİN YAPILAN DUÂ:

((بارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمالِكَ، إِنَّما جَزاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالأَدَاءُ.))

202- "Allah, âileni ve malını senin için bereketli kılsın. Verilen borcun karşılığı, ancak (sahibine) teşekkür etmek ve (onu aldığın gibi) ödemektir."[5]

ŞİRKE DÜŞMEKTEN KORKULDUĞU ZAMAN YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِما لاَ أَعْلَمُ.))

203- "Allahım! Bilerek sana şirk koşmaktan sana sığınırım. Bilmediklerim için de senden mağfiret dilerim."[1]

---

[1] Müslim, (1/555); Bir başka rivâyette, "Kehf sûresinin sonundan denilir", (1/556).

[2] Tahrici daha önce geçti.(Bkz. Sayfa:35-36, hadis no: 55-56).

[3] Ebu Dâvud,(4/333);Elbâni, hasen olduğunu söyler,bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (3/965).

[4] Buhâri, bkz. Fethul-Bâri (4/88).

[5] Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle (s.300); İbn-i Mâce (2/809). Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (2/55) bak.

"ALLAH SENİ MÜBÂREK KILSIN" DİYEN KİMSE İÇİN YAPILAN DUÂ:

((وَفِيكَ بَارَكَ اللهُ.))

204- "Ve Allah da seni mübârek kılsın."[2]

BİR ŞEYİ UĞURSUZ SAYMANIN ÇİRKİN OLUŞU İLE İLGİLİ DUÂ:

((اَللَّهُمَّ لاَ طَيْرَ إِلاَّ طَيْرُكَ، وَلاَ خَيْرَ إِلاَّ خَيْرُكَ،وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ.))

205- "Allahım! Senin takdir ettiğin (insanların uğursuzluk saydığı) şeyden başka takdir olunan bir şey yoktur. Senin verdiğin hayırdan başka hayır yoktur. Senden başka hak ilah yoktur."[3]

BİNEĞE VEYA TAŞITA BİNERKEN YAPILAN DUÂ:

((بِسْمِ اللهِ، الْحَمْدُ لِلهِ ﴿سُبْحَـٰنَ ٱلَّذِى سَخَّرَ لَنَا هَـٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُۥ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ ﴿١٤﴾﴾ اَلْحَمْدُ لِلهِ، اَلْحَمْدُ لِلهِ، اَلْحَمْدُ لِلهِ، اَللهُ أَكْبَرُ، اَللهُ أَكْبَرُ، اَللهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لاَيَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ.))

206- "Bismillah.Hamd,Allah'adır.Bunu bizim hizmetimize veren Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederiz. Yoksa biz buna güç yetiremezdik. Şüphesiz ki biz, (âhirette) Rabbimize döneceğiz.Hamd,Allah'adır.Hamd, Allah'adır. Hamd, Allah'adır.Allah en büyüktür.Allah en büyüktür.Allah en büyüktür.Allahım! Seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim.Ben nefsime zulmettim, beni bağışla. Çünkü günahları ancak sen bağışlarsın."[4]

---

[1] Ahmed (4/403) ve diğerleri. Bkz. Sahihu'l-Câmi (3/233), Sahihu't-Terğib ve't-Terhib (1/19).

[2] İbn-i es-Sünnî, (s.138, h. 278). Bkz. İbn-i Kayyim, el-Vâbilu's-Sayyib, thk: Beşir Muhammed Uyûn (s.304).

[3] Ahmed, (2/220); İbn-i es-Sünnî (h.292). Elbâni, sahihtir der; bkz. el-Ehâdîsu's-Sahiha (3/54).Hayra yormak ise Peygamber-sallallahu aleyhi ve sellem-'in hoşuna giderdi. Bu nedenle birisinden iyi bir söz işittiğinde bu söz onun hoşuna gitmiş ve ona: "Ağzından çıkan iyimserliğin bizi etkiledi" demiştir. Ebu Dâvud, Ahmed; Elbâni, sahih olduğunu söyler, es-Sahiha (2/323).

[4] Ebu Dâvud, (3/34); Tirmizi (5/501); bkz. Sahih-i Tirmizi (3/157).

YOLCULUĞA ÇIKARKEN YAPILAN DUÂ:

((اَللهُ أَكْبَرُ،اَللهُ أَكْبَرُ،اَللهُ أَكْبَرُ ﴿سُبْحَٰنَ ٱلَّذِى سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُۥ مُقْرِنِينَ ۝١٣ وَإِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ ۝١٤﴾ اَللَّهُمَّ إِناَّ نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِناَ هَذاَ الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ ماَ تَرْضَى، اَللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْناَ سَفَرِناَ هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اَللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الأَهْلِ، اَللَّهُمَّ إِنِّيَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثاَءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ.))

207- "Allah en büyüktür.Allah en büyüktür.Allah en büyüktür. Bunu bizim hizmetimize veren Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederiz.Yoksa biz buna güç yetiremezdik.Şüphesiz ki biz, Rabbimize döneceğiz. Allahım! Senden, bu yolculuğumuzda iyilik ve takva, râzı olacağın amel dileriz. Allahım! Bu yolculuğumuzu bize kolaylaştır ve onun uzaklığını bize yakın kıl.Allahım! Sen, yolculukta dost ve âilemiz için vekilsin.Allahım! Yolculuğun meşakkatinden, üzücü manzara (görmekten), âilem ve malımda kötü değişiklikler (ile karşılaşmaktan) sana sığınırım."

Yolculuktan dönünce bu duâyla birlikte şunu da söyler:

((آيِبُونَ تاَئِبُونَ، عاَبِدُونَ، لِرَبِّناَ حاَمِدُونَ.))

"Biz, (yolculuktan, vatanımıza selâmet içerisinde) dönenler, tevbe edenler, ibâdet edenler, Rabbimize hamd edenleriz."[1]

BİR KÖY VEYA BELDEYE GİRERKEN YAPILAN DUÂ:

((اَللَّهُمَّ رَبَّ السَّماَوَاتِ السَّبْعِ وَماَ أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الأَرَضِينَ السَّبْعِ وَماَ أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينَ وَماَ أَضْلَلْنَ، وَرَبَّ الرِّياَحِ وَماَ ذَرَيْنَ. أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ

[1] Müslim, (2 / 998).

أَهْلِهاَ، وَخَيْرَ ماَ فِيهاَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهاَ وَشَرِّ أَهْلِهاَ وَشَرِّ ماَ فِيهَا.))

208- "Yedi kat gök ve onun gölgelediklerinin Rabbi, yedi kat yer ve onun barındırdıklarının Rabbi, şeytanlar ve onların saptırdıklarının Rabbi,rüzgârlar ve onların sürükleyip götürdüklerinin Rabbi olan Allahım! Bu köyün, bu köy halkının ve bu köyde bulunanların hayırlısını senden dilerim. Bu köyün şerrinden, bu köy halkının şerrinden ve bu köyde bulunanların şerrinden sana sığınırım."[1]

ÇARŞI VE PAZARA GİRERKEN YAPILAN DUÂ:

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لاَ يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَىَ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.))

209- "Allah'tan başka hak ilah yoktur.O, birdir ve O'nun ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, yaşatır ve öldürür. O, diridir, ölmez. Her türlü iyilik, O'nun elindedir. O, her şeye gücü yetendir."[2]

BİNEK TÖKEZLEYİNCE YAPILAN DUÂ:

((بِسْمِ اللهِ.))

210- "Bismillah (Allah'ın adıyla)."[3]

YOLCUNUN GERİDE KALANLAR İÇİN YAPACAĞI DUÂ:

((أَسْتَوْدِعُكُمُ اللهَ الَّذِي لاَ تَضِيعُ وَدَائِعُهُ))

211- "Sizi, kendisine bırakılan emânetler kaybolma-yan Allah'a emânet ederim."[1]

---

[1]Hakim,sahih olduğunu söylemiş İmam Zehebi de muvafakat etmiştir, (2/100); İbn-i es-Sünnî (h.524); Hafız, hasen olduğunu söyler, el-Ezkâr', thk, (5/154). Abdulaziz b. Baz; "Nesâi, hasen bir isnadla rivâyet etmiştir" der. bkz. Tuhfetu'l-Ahyar (s.37).

[2] Tirmizi, (5/291); Hâkim, (1/538); Elbâni, Sahih-i İbn-i Mâce (2/21); Sahih-i Tirmizi (3/152).

[3] Ebu Dâvud, (4/296); Elbâni, sahihtir der. Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (3/941).

GERİDE KALANLARIN YOLCU İÇİN YAPACAĞI DUÂ:

((أَسْتَوْدِعُ اللهَ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ.))

212- (2/1) "Dinini, emânetini ve işlerinin âkibetini Allah'a emânet ederim."[2]

((زَوَّدَكَ اللهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ.))

213- (2/2) "Allah seni takva ile rızıklandırsın,günahını bağışlasın ve nerede olursan ol, senin için hayırlı olanını kolaylaştırsın."[3]

YOLCULUK SIRASINDA TEKBİR VE TESBİH GETİRMEK:

214- Câbir -Allah ondan râzı olsun- şöyle dedi:

"Biz, (Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile birlikte) yükseğe çıkınca 'Allahu Ekber', aşağı inince de 'Subhanallah' derdik."[4]

YOLCUNUN, SEHER VAKTİNE GİRDİĞİNDE YAPACAĞI DUÂ:

((سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللهِ، وَحُسْنِ بَلاَئِهِ عَلَيْنَا. رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا عَائِذًا بِاللهِ مِنَ النَّارِ.))

215- "Üzerimize olan lütfundan dolayı Allah'a yaptığımız hamdi işiten işitti. Rabbimiz! Bize yoldaş ol ve bize ihsanda bulun! Cehennemden Allah'a sığınırım."[5]

---

[1] Ahmed, (2/403); İbn-i Mâce (26943).Bkz.Sahih-i İbn-i Mâce (2/133).

[2] Ahmed, (2/7); Tirmizi, (5/499). Bkz. Sahih-i Tirmizi (2/155).

[3] Tirmizi. Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/155) bak.

[4] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (6/135).

[5] Müslim, (4/2086). [سَمِعَ سَامِعٌ] şeklinde okunduğunda; "Üzerimize olan güzel nimet ve muâmeleleri için Allah'a yaptığımız hamde bir şahit şahitlik yaptı" anlamına gelir. [سَمَّعَ سَامِعٌ] şeklinde okunduğunda ise; "Bu sözü işiten, onu bir başkasına iletti ve aynısını söyledi" anlamındadır.Bu, seher vaktinde zikir ve duâ yapmanın öneminin beyanı içindir."Rabbimiz! Bize yoldaş ol ve bize ihsanda bulun" sözü ise; hoşa gitmeyen şeyleri bizden uzaklaştır, bizi koru, üzerimize nimet, lütuf ve fazlını ihsan et" anlamındadır. Bkz. Nevevi Şerhi (17/39).

YOLCULUK SIRASINDA VEYA BAŞKA ZAMANDA BİR YERDE KONAKLAYINCA YAPILAN DUÂ:

((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ.))

216- "Yarattıklarının şerrinden, Allah'ın noksansız sözlerine sığınırım."[1]

YOLCULUKTAN DÖNÜNCE YAPILAN DUÂ:

217- Her tepenin üzerinde üç defa **'Allahu Ekber'** der, sonra şöyle duâ eder:

((لاَ إِلَهَ إَلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَشَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيِبُونَ، تاَئِبُونَ، عاَبِدُونَ، لِرَبِّناَ حاَمِدُونَ، صَدَقَ اللهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ.))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur. O birdir ve O'nun ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir. Biz, (yolculuktan, vatanımıza selâmet içinde) dönenler,tevbe edenler, ibâdet edenler, Rabbimize hamd edenleriz.Allah vaadinde durdu, kuluna yardım etti ve (düşman) grupları yalnızca O hezimete uğrattı."[2]

HOŞA GİDEN VEYA GİTMEYEN BİR ŞEYLE KARŞILAŞINCA YAPILAN DUÂ:

218- Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hoşuna giden bir işle karşılaştığında şöyle derdi:

((اَلْحَمْدُ ِللهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ.))

"Salih amellerin, O'nun nimetiyle tamamlandığı Allah'a hamdolsun."

---

[1] Müslim, (4/2080).

[2] Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hac veya bir gazve için gittiği sefer dönüşünde bu duâyı yapardı. Buhâri, (7/13); Müslim, (2/980).

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hoşuna gitmeyen bir işle karşılaştığında ise şöyle derdi:

((اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى كُلِّ حالٍ.))

"Her hâlukârda Allah'a hamdolsun."[1]

NEBİ -sallallahu aleyhi ve sellem-'E SALÂT GETİRMENİN FAZÎLETİ:

219- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلاَةً، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا.))

"Kim bana bir salât getirirse, Allah da ona bununla on salât getirir."[2]

220- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((لاَ تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّ صَلاَتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ.))

"Evlerinizi kabirlere çevirmeyin. Kabrimi de bayram yerine çevirmeyin. Bana salât getirin. Zirâ getirdiğiniz salâtınız, nerede olursanız olun, bana ulaşır."[3]

221- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((اَلْبَخِيلُ الَّذِي مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ.))

"Cimri, o kimsedir ki yanında benim adım anıldığında bana salât getirmeyendir."[4]

222- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

---

[1] İbn-i es-Sünnî, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle ; Hâkim, tashih eder. el-Elbâni de sahih olduğunu söylemiştir; Bkz. Sahihu'l Câmi (4/201).

[2] Müslim, (1/288).

[3] Ebu Dâvud, (2/218); Ahmed, (2/367); Elbâni, "sahihtir" der; Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (2/383).

[4] Tirmizi, (5/551) ve diğerleri. Bkz. Sahihu'l Câmi (3/25); Sahih-i Tirmizi (3/177).

((إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ، يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلاَمَ.))

"Şüphesiz Allah'ın yeryüzünde gezici melekleri vardır.Onlar ümmetim-den bana selâm ulaştırırlar."[1]

223- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلاَّ رَدَّ اللهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلاَمَ.))

"Kim bana selâm verirse, selâmını almam için Allah ruhumu bana geri gönderir."[2]

SELÂMI YAYMAK:

224- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((لاَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلاَ تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَلاَ أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ: أَفْشُوا السَّلاَمَ بَيْنَكُمْ.))

"Îmân etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de îmân etmiş olmazsınız. Sizi, yaptığınız zaman birbirinizi seveceğiniz bir şeye yöneltevim mi? Selâmı aranızda yayın."[3]

225- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((ثَلاَثٌ مَنْ جَمَعَهُنَّ فَقَدْ جَمَعَ الْإِيمَانَ: اَلْإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلاَمِ لِلْعَالَمِ، وَالْإِنْفَاقُ مِنَ الْإِقْتَارِ.))

"Şu üç haslet kimde bir araya gelirse, o kâmil îmâna kavuşmuş olur. Nefsine zulmetmemek, herkese selâm vermek ve yoksullukta (Allah için) infâk etmektir."[1]

---

[1] Nesâi, Hâkim, (2/421); Elbâni, "sahihtir" der; Bkz. Sahih-i Nesâi, (1/274).
[2] Ebu Dâvud, (h.2041); Elbâni, hasen demiştir; Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (1/383).
[3] Müslim, (1/74) ve diğerleri.

226- Abdullah b. Ömer'den -Allah ondan ve babasından râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, bir adam Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gelerek:

-İslâm'ın hangi hasleti daha hayırlıdır? diye sordu.

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-:

-Yemek yedirmen, tanıdığına ve tanımadığına selâm vermendir."[2] buyurdu.

MÜSLÜMAN, KENDİSİNE SELÂM VEREN KÂFİRE NASIL KARŞILIK VERİR?

227- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

"Ehli kitap (yahudi ve hıristiyanlar) size selâm verirlerse, onlara:

((وَعَلَيْكُمْ.))

"Ve aleykum' (ve sizin üzerinize) deyin."[3]

HOROZ ÖTTÜĞÜNDE VE EŞEK ANIRDIĞINDA YAPILAN DUÂ:

228- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللهَ مِنْ فَضْلِهِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا. وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيقَ الْحِمَارِ، فَتَعَوَّذُوا بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا.))

"Horozun öttüğünü işittiğinizde, Allah'ın fazlından isteyin. Çünkü o bir melek görmüştür. Eşeğin anırmasını işittiğinizde ise şeytanın şerrinden Allah'a sığının. Çünkü o bir şeytan görmüştür."[4]

---

[1] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (1/82); Ammâr-Allah ondan râzı olsun-'dan mevkuf olarak, ta'lîk olarak.

[2] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (1/55); Müslim, (1/65).

[3] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (1/42); Müslim, (4/1705).

[4] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (6/350); Müslim, (4/2092).

GECE KÖPEK HAVLADIĞINDA YAPILAN DUÂ:

229- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلَابِ، وَنَهِيقَ الْحُمُرِ بِاللَّيْلِ، فَتَعَوَّذُوا بِاللهِ ، فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لاَ تَرَوْنَ.))

"Geceleyin köpeklerin havlamasını ve eşeklerin anırmasını işittiğinizde, onlardan Allah'a sığının.[1] Çünkü onlar sizin görmediklerinizi (Allah tarafından gökten inen âfet ve felâketleri) görürler."[2]

KÖTÜLEDİĞİN KİMSE İÇİN YAPILAN DUÂ:

230- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((اَللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ، فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.))

"Allahım! Hangi mü'mine kötü söz söylemişsem (hakaret etmişsem), bunu kıyâmet günü onun için sana yakınlık vesilesi kıl."[3]

MÜSLÜMAN,MÜSLÜMANI ÖVDÜĞÜNDE YAPILAN DUÂ:

231- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا صَاحِبَهُ لاَ مَحَالَةَ، فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فُلاَنًا وَاللهُ حَسِيبُهُ، وَلاَ أُزَكِّي عَلَى اللهِ أَحَدًا، أَحْسِبُهُ إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَاكَ كَذَا وَكَذَا.))

"Sizden birinizin, arkadaşını mutlaka övmesi gerekiyorsa şöyle desin: Falanı (görünüşe göre) iyi sanıyorum. Onu hesaba çekecek olan Allah'tır.Ben,

---

[1] Euzü billâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

[2] Ebu Dâvud, (4/327); Ahmed, (3/306); el-Elbâni, "sahihtir" der; Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (3/961).

[3] Buhâri, bkz.Fethu'l-Bâri (11/171); Müslim, (4/2007), "Bunu onun için günahlarına keffâret ve rahmet kıl" lafzıyla.

Allah'a karşı kimseyi temize çıkaramam. (Sonra) o kimseyi gerçekten öyle biliyorsa: Onu şöyle şöyle biliyorum, desin."[1]

TEZKİYE EDİLEN (KENDİSİNE REFERANS VERİLEN) MÜSLÜMANIN YAPACAĞI DUÂ:

((اَللَّهُمَّ لاَ تُؤَاخِذْنِي بِماَ يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي ماَ لاَ يَعْلَمُونَ، [وَاجْعَلْنِي خَـيْراً مِمـاَّ يَظُنُّونَ].))

232- "Allahım! Onların söyledikleri sebebiyle beni sorumlu tutma. Hakkımda bilmedikleri şeyleri benim için bağışla [ve beni onların zannettiklerinden daha hayırlı kıl]."[2]

İHRAMLI KİMSE HAC VEYA UMREDE NASIL TELBİYE GETİRİR?

((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْـكَ، لَبَّيْـكَ لاَ شَرِيـكَ لَـكَ لَبَّيْـكَ،إِنَّ الْحَمْـدَ، وَالنِّعْمَـةَ، لَـكَ وَالْمُلْكَ، لاَ شَرِيكَ لَكَ.))

233- "Buyur, Allahım buyur! Buyur, senin ortağın yoktur, buyur! Hamd sanadır.Nimet ve mülk sana âittir. Senin hiçbir ortağın yoktur."[3]

TAVAFTA HACER-İ ESVED'E GELİNCE TEKBİR GETİRMEK:

234- "Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- Beytullah'ı devenin üzerinde tavaf etti. Hacer-i Esved'e her gelişinde yanındaki bir şeyle (bastonuyla) işâret edip tekbir getirdi."[4]

TAVAFTA RÜKN-Ü YEMÂNÎ İLE HACER-İ ESVED ARASINDA YAPILAN DUÂ:

﴿ رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى ٱلْأَخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿٢٠١﴾ ﴾

---

[1] Müslim, (4/2296).

[2] Buhâri, Edebu'l-Müfred (h.761); Elbâni, senedinin sahih olduğunu söyler.Bkz. Sahih-i Edebi'l-Müfred (h.585). [ ] Parantez içindeki kısım, Beyhaki'nin bir başka rivâyetinin ziyâdesidir, bkz. Şuabu'l-Îman (4/228).

[3] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (4/408); Müslim, (2/841).

[4] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (3/476).

235- "Rabbimiz! Bize dünyada bir iyilik ve âhirette de iyilik (cenneti) ver. Ve bizi cehennem azabından koru."[1]

SAFA VE MERVE ÜZERİNDE DURUNCA YAPILAN DUÂ:

236- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- Safa'ya yaklaşınca:

﴿ إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلْمَرْوَةَ مِن شَعَآئِرِ ٱللَّهِ ... ﴾

"Safâ ve Merve, Allah'ın ibâdet için belirlediği yerlerdendir" (âyetini) okudu; "Allah'ın (âyette) başladığı ile başlıyorum" dedi ve Safâ ile başladı. Beytullah'ı görecek şekilde üzerine çıktı ve kıbleye yöneldi. Allah'ı birleyip tekbir getirdi ve şöyle dedi:

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَشَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰكُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ.))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur.Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir. Allah'tan başka hak ilah yoktur. O birdir. Vaadini yerine getirmiş, kuluna (Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e) yardım etmiş ve (Hendek savaşında düşman) grupları sadece o hezimete uğratmıştır." Sonra Safa ve Merve arasında duâ etti ve bunu üç defa tekrarladı. Merve üzerinde de Safâ üzerinde yaptığı gibi yapmıştır."[2]

AREFE GÜNÜ YAPILAN DUÂ:

237- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

"Duâların en hayırlısı, Arefe günü yapılan duâdır.Benim ve benden önceki tüm peygamberlerin söyledikleri sözlerin en hayırlısı şudur:

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَشَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

---

[1] Ebu Dâvud, (2/179); Ahmed,(3/411); Beğavi,Şerhu's-Sünne (7/128); Elbâni "hasendir" der, bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (1/354). Bakara Sûresi: 201.

[2] Müslim, (2/888).

((قَدِيرٌ.))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve O'nun ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir."[1]

MEŞ'AR-İ HARAM'DA (MÜZDELİFE'DE) YAPILAN DUÂ:

238- "Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- 'Kasvâ' (isimli devesine) bindi ve Meş'ar-i Harâm'a geldi. Kıbleye yöneldi (Allah'a duâ etti, tekbir getirdi, lâ ilâhe illallah dedi ve Allah'ı birledi). Ortalık iyice aydınlanıncaya kadar bu şekilde ayakta kaldı ve güneş doğmadan önce oradan ayrıldı."[2]

CEMRELERE TAŞ ATARKEN TEKBİR GETİRMEK:

239- Cemrelere taş atarken her defasında tekbir getirir. Birinci ve ikinci cemreye taşları attıktan sonra öne doğru çıkarak durur; kıbleye yönelerek ellerini kaldırıp duâ eder.Akabe cemresine taşları atarken de her defasında tekbir getirir.Taşları attıktan sonra ise oradan ayrılır,cemrenin yanında durmaz.[3]

ŞAŞIRTAN VE SEVİNDİREN BİR DURUM KARŞISINDA YAPILAN DUÂ:

((سُبْحَانَ اللهِ.))

240- "Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim."[4]

((اَللّٰهُ أَكْبَرُ))

241- "Allah en büyüktür."[5]

---

[1] Tirmizi, Elbâni, hasen olduğunu söyler; Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/184), Ehâdis es-Sahiha (4/6).
[2] Müslim, (2/891).
[3] Buhâri, lafız için bkz. Fethu'l-Bâri (3/583-584); Aynı şekilde, Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (3/581); Müslim.
[4] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (1/210-414); Müslim, (4/1857).
[5] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (4/441); Bkz. Sahih-i Tirmizi (2/103); Ahmed, Müsned (5/218).

KENDİSİNE SEVİNDİRİCİ BİR HABER GELEN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ:

242- "Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- kendisini sevindiren veya sevinilen bir olayla karşılaştığında Allah Teâlâ'ya şükür için secdeye kapanırdı."[1]

BEDENDE AĞRI HİSSEDİLİNCE YAPILAN DUÂ:

243- Elini vücudundaki ağrıyan yerin üzerine koy ve **üç kere:**

((بِسْمِ اللهِ.))

"Allah'ın adıyla" dedikten sonra yedi kere şöyle de:

((أَعُوذُ بِاللهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ.))

"Bulduğum ve korktuğum (acının) şerrinden, Allah'a ve O'nun kudretine sığınırım."[2]

NAZAR ETMEKTEN KORKAN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ:

244- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

"Sizden biriniz, (müslüman) kardeşinde veya kendi-sinde veyahut da malında hoşuna giden bir şey gördüğünde, [onun için bereketli olmasını dilesin]. Çünkü nazar, haktır."[3]

KORKU VE DEHŞET ANINDA YAPILAN DUÂ:

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ.))

245- "Allah'tan başka hak ilah yoktur."[4]

---

[1] Nesâi dışında diğer sünen sahipleri. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (1/233), İrvâu'l-Ğalîl (2/226).

[2] Müslim, (4/1728).

[3] Ahmed, Müsned (4/447); İbn-i Mâce, Mâlik; Elbâni, sahih demiştir; Bkz. Sahihu'l-Câmi (1/212); Bkz.Zâdü'l-Meâd, thk. Abdülkâdir el-Arnavût (4/170).

[4] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (6/181); Müslim, (4/2208).

KURBAN KESERKEN YAPILAN DUÂ:

((بِسْمِ اللهِ وَاللهُ أَكْبَرُ [اَللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ] اَللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي.))

246- "Allah'ın adıyla.Allah en büyüktür. [Allahım! Bu kurban, senden bana bir lütuf olarak geldi ve senin için kurban edildi] Allahım! Bu kurbanı benden kabul eyle!"[1]

İNATÇI ŞEYTANLARIN HİLE VE TUZAĞINI BOŞA ÇIKARMAK İÇİN YAPILAN DUÂ:

((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لاَ يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلاَ فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَبَرَأَ وَذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَايَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهاَ، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلاَّ طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يارَحْمَنُ.))

247- "Yarattıklarının,yoktan var ettiklerinin şerrinden; gökten inenin ve göğe yükselenin şerrinden, yere ektiğinin ve yerden çıkanın şerrinden, gece ve gündüz fitnelerinin şerrinden, hayırla kapıyı çalanın dışında her kapıyı çalanın şerrinden, iyi ve kötünün onun dışına çıkamayacağı Allah'ın noksansız kelimelerine sığınırım; Ya Rahmân!."[2]

TEVBE VE İSTİĞFAR HAKKINDA:

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((وَاللّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً.))

---

[1] Müslim, (3/1557); Beyhaki, (9/287); [ ] Parantez içindeki kısım Beyhaki ve diğerlerinin, (9/287); son cümle anlam olarak Müslim rivâyetinden.

[2] Ahmed, (3/419) sahih bir isnadla; İbn-i es-Sünnî, (h.637); Abdülkâdir el-Arnavût, sahih demiştir; bkz. thk. Tahâvi (s.133); Mecmau'z-Zevâid, (10/127).

248-(6/1) "Allah'a yemin olsun ki ben, günde yetmiş defadan fazla Allah'tan bağışlanma diler ve O'na tevbe ederim."[1]

((يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللهِ ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ.))

249- (6/2) "Ey insanlar! Allah'a tevbe edin.Çünkü ben, günde yüz kere Allah'a tevbe ederim."[2]

250-(6/3) Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

"Kim;

((أَسْتَغْفِرُ اللهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ.))

'Hayy ve Kayyûm olan, O'ndan başka hak ilah olmayan Yüce Allah'tan bağışlanma diler ve O'na tevbe ederim' derse, savaşta düşmana karşı cepheden olsa bile, Allah onu bağışlar."[3]

251-(6/4) Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنْ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ.))

"Rabbin kula en yakın olduğu an, gecenin son üçte biridir. O saatte Allah'ı zikredenlerden olabilirsen ol!"[4]

---

[1] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (11/101).

[2] Müslim, (4/2076).

[3] Ebu Dâvud, (2/85); Tirmizi, (5/69); Hâkim, sahih demiş, Zehebi de muvafakat etmiştir (1/511).Elbâni de sahih der;Bkz.Sahih-i Tirmizi (3/182); Câmiu'l-Usûl, thk. el-Arnavût (4/389-390).

[4] Tirmizi, Nesâi, (1/279); Hâkim. Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/183); Câmiu'l-Usûl, thk. el-Arnavût (4/144).

252- (6/5) Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ.))

"Kulun Rabbine en yakın olduğu an, secde anıdır. O halde secdede bol bol duâ edin."[1]

253- (6/6) Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ.))

"Benim kalbim de dalar, ben de muhakkak günde yüz defa Allah'tan bağışlanma dilerim."[2]

TESBÎH, TAHMÎD,TEHLÎL VE TEKBÎR GETİRMENİN FAZÎLETİ[3]:

254- (12/1) Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

"Kim bir günde yüz kere;

((سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ.))

'Allah'a hamd ederek O'nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim' derse, deniz köpüğü kadar bile olsa günahları silinir."[4]

255- (12/2) Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

"Kim;

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

---

[1] Müslim, (1/350).

[2] Müslim, (4/2075); İbn-i Esîr, hadisteki [إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي] ifadesi hakkında şöyle der: Bundan maksat dalmak ve unutmaktır. Çünkü Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, çokça zikir ve ibâdet yapardı, bazı zamanlar bunlardan unuttuğu da olurdu. Bu yüzden, unuttuğu şeyi günah sayar ve derhal istiğfâra yönelirdi. Bkz. Câmiu'l-Usûl (4/386).

[3] Tesbih: Sübhânallah; Tahmid: Elhamdülillah; Tehlil: Lâ ilâhe illallah,; Tekbir de, Allahu Ekber demektir.

[4] Buhâri, (7/168); Müslim, (4/2071). Sabah ve akşamları bu zikri yapmanın fazileti hk. bkz. s.84.

قَدِيرٌ.))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve O'nun ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir" derse, İsmâil -aleyhisselâm-'ın soyundan dört kişiyi hürriyetine kavuşturmuş gibi sevap kazanır."[1]

256- (12/3) Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ.))

"Söylemesi dile kolay gelen, kıyâmet günü mîzânda ağır basan ve Rahmân'a sevimli olan iki söz vardır ki bu iki söz şudur: Subhânallahi ve bihamdihi, Subhânallahil-Azîm/Allah'a hamd ederek O'nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim.Yüce Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim".[2]

257- (12/4) Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ.))

"Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Hamd Allah'adır. Allah'tan başka hak hiçbir ilah yoktur ve Allah en büyüktür' demem,güneşin üzerine doğduğu her şeyden bana daha sevimlidir."[3]

258- (12/5) Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

---

[1] Buhârî,(7/67); Müslim, lafzıyla (4/2071). Bunu yüz defa demenin fazileti hk. bkz. s.85.

[2] Buhârî, (7/167); Müslim, (4/2072).

[3] Müslim, (4/2072).

((أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ، أَوْ يُحَطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ.))

"Sizden birinizin her gün bin sevap kazanmaya gücü yetmez mi?

Yanında oturanlardan birisi:

-Bizden birisi nasıl bin sevap kazanır? diye sordu.

Buyurdu ki:

-Yüz defa Subhânallah derse, kendisine bin sevap yazılır veya onun bin günahı silinir."[1]

259- (12/6) Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

"Her kim;

((سُبْحانَ اللهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ.))

'Yüce Allah'a hamd ederek O'nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim' derse, ona cennette bir hurma ağacı dikilir."[2]

260- (12/7) Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

"Ey Abdullah b. Kays! Sana cennet hazinelerinden birisini göstereyim mi?

-Evet yâ Rasûlallah! dedim.

Buyurdu ki:

((لاَحَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ.))

[1] Müslim, (4/2073).

[2] Tirmizi,(5/511); Hâkim, (1/501); sahih demiş, Zehebi de buna muvafakat etmiştir. Bkz. Sahihu'l-Câmi (5/531), Sahih-i Tirmizi (3/160).

-Güç ve kuvvet ancak Allah'tandır."[1]

261- (12/8) Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

"Sözlerden Allah'a en sevimli olanı dörttür:

((سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ للهِ، وَلاَ إِلَهِ إِلاَّ اللهُ، وَاللهُ اَكْبَرُ.))

'Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim.Hamd Allah'a dır. Allah'tan başka hak ilah yoktur ve Allah en büyüktür.'

Bunlardan hangisiyle başlarsan başla zararı yoktur."[2]

262- (12/9) Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e bir bedevi geldi ve:

"Bana söyleyeceğim bir söz öğret" dedi.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle de, diye buyurdu:

((لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اَللهُ أَكْبَرُ كَبِيراً وَالْحَمْدُ لِلهِ كَثِيراً، سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعاَلَمِينَ، لاَحَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ.))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur.O, birdir ve O'nun ortağı yoktur.Allah en büyüktür.Allah'a çokça hamd olsun.Âlemlerin Rabbi olan Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim.Güç ve kuvvet ancak Azîz ve Hakîm olan Allah'tandır."

Bunun üzerine bedevi:

"Bunlar Rabbim için, peki benim için ne var?" diye sordu.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((اَللَّهُمَّ اغْفِرْلِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي.))

---

[1] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (11/213); Müslim, (4/2076).

[2] Müslim, (3/1685).

"Allahım! Beni bağışla ve bana merhamet eyle. Beni hidâyete erdir ve beni rızıklandır' de."[1]

263- (12/10) Bir kimse müslüman olduğunda Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ona namazı öğretir, sonra şu kelimelerle duâ etmesini emrederdi:

((اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي.))

"Allahım! Beni bağışla ve bana merhamet eyle.Beni hidâyete erdir. Bana âfiyet ver ve beni rızıklandır."[2]

264- (12/11) Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

((أَفْضَلُ الذِّكْرِ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ، وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ.))

"Zikrin en fazîletlisi, Lâ ilâhe illallah (Allah'tan başka hak ilah yoktur)', duânın en fazîletlisi ise, Elhamdulillah (Hamd, Allah'a mahsustur) (sözüdür)."[3]

265- (12/12) Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

"Kalıcı salih ameller (şu sözlerdir):

((سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ للهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ.))

'Subhânallah (Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim). Elhamdulillah (Hamd Allah'a mahsustur). Lâ ilâhe illallah (Allah'tan başka hak ilah yoktur). Allahu Ekber (Allah en büyüktür). Ve Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billah (güç ve kuvvet ancak Allah'tandır)."[4]

NEBİ -sallallahu aleyhi ve sellem- NASIL TESBİH ÇEKERDİ?

266- Abdullah b. Amr -Allah ondan ve babasından râzı olsun- şöyle der:

---

[1] Müslim, (4/2072); Ebu Dâvud, [Bedevi dönüp giderken, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem, "Elleri gerçekten hayırla doldu" buyurdu.] ziyâdesiyle, (1/220).

[2] Müslim, (4/2073); bir başka rivayeti, "Bunlar sana dünya ve ahireti birleştirir" şeklindedir.

[3] Tirmizi, (5/462); İbn Mâce, (2/1249); Hâkim, (1/503) tashih etmiş, Zehebi de buna muvafakat etmiştir. Bkz. Sahihu'l Câmi (1/362).

[4] Ahmed, Ahmed Şâkir tertibi ile (h.513); isnadı sahihtir. Bkz. Mecmau'z-Zevâid (1/297).İbn-i Hacer, Ebu Said'in rivâyetini Nesâi'ye isnad ederek hakkında İbn-i Hibbân ve Hâkim'in tashihlerini zikreder, Buluğu'l-Merâm.

"Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i sağ eli ile tesbih çekerken gördüm."[1]

BAZI HAYIR VE ÂDÂB ÖRNEKLERİ:

267- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

"Gece karanlığı olduğunda -veya akşama erişince- çocuklarınızı (dışarı çıkmaktan) alıkoyun. Çünkü şeytanlar o sırada dağılırlar. Geceden bir saat geçince de (dışarıdaki) çocuklarınızı (evlerinize) koyun ve Allah Teâlâ'nın ismini anarak kapıları kapatın. Çünkü şeytan kapalı kapıyı açmaz. Allah Teâlâ'nın ismini anarak kırbalarınızın ağzını bağlayın. Allah Teâlâ'nın ismini anarak enlemesine de olsa, üzerlerine bir şey koyarak kaplarınızın ağzını örtün ve lambalarınızı söndürün."[2]

---

[1] Ebu Dâvud, lafzıyla (2/81); Tirmizi, (5/521)); Bkz. Sahihu'l Câmi (4/271, h.4865).

[2] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (10/88); Müslim, (3/1595).